

Вибрики окупанта

Кремль активізував бойові дії на Донбасі, щоб зірвати український сценарій введення миротворців ООН
» стор. 2

Мир засобами сили

Президент Дональд Трамп виголосив нову стратегію національної безпеки США
» стор. 5

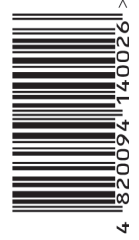
Почерк чемпіона

Із трьома медалями завершила чемпіонат Європи на «короткій воді» українська збірна
» стор. 15

Україна молода

Середа, 20 грудня 2017 року

№ 152 (5313)

Учорашні курси НБУ:
1 \$ = 27,87 грн.
1 € = 32,88 грн.
1 рос. руб. = 0,4 грн.

Закон у сумці, а курорт на думці

Заключний у цьому році пленарний тиждень, очевидно, знову буде малопродуктивним

» стор. 4

Тиждень робочий, а настрої — святковий.

Передплатити «Україну молоду» на 2018 рік можна лише до кінця нинішнього тижня

» стор. 7

Олександр Попков
адвокат

«Концентрація всіх судових засідань на території окупованого Криму означає продовження репресивної політики Кремля з посилення тиску на інакомислячих. Це робиться з єдиною метою: дати зрозуміти всім людям, що говорити правду на окупованому півострові — небезпечно для життя».

«КРИМНАШ»

Конвеєр репресій

Учасників одиночних пікетів оштрафували на суму понад півмільйона гривень

Ірина КИРПА

Підконтрольні Кремлю суди за один день провели 86 судових засідань, де розглядали сфабриковані кримінальні справи кримських татар. Нова хвиля репресій почалася після того, як більше сотні активістів із різних регіонів анексованого півострова встали вздовж автомобільних доріг із плакатами «Кримські татари — не терористи і не екстремісти». Люди також тримали транспаранти з вимогою повернути дітям їхніх батьків.

Судові засідання пройшли у Сімферополі, Судаку, Джанкої, Алушті, а також Радянському, Білогірському, Красногвардійському та Кіровському районах. Головним доказом звинувачення служить експертиза експертного центру МВС по Криму, згідно з якою «пікети об'єднані єдиною метою, задуму та загальною організацією».

— Судовий конвеєр, запущений у Криму країною-агресором, тільки згуртував людей навколо ідеї про єдність з Україною, — каже голова ЦВК Курултаю кримськотатарського народу Заїр Смедляев. — Ми спостерігаємо величезну підтримку з боку мешканців Криму, які приходять під стіни судів сотнями, щоб морально підтримати засуджених земляків. Нас нікому не вдасться залакати!

Величезні суми штрафних санкцій патріотам України допоможуть погасити активісти «Кримського марафону», який проходить регулярно у соціальних мережах саме з метою збору коштів. Раніше учасникам акції вдалося внести близько 800 тисяч рублів за засуджених судами Криму патріотів України. Штраф окупантам віддавали у відрах, наповнених десятирублевими монетами.

Активісти об'єднання «Кримська солідарність» обіцяють, що і цього разу учасників одиночних пікетів на захист прав людини рятуватимуть від свавілля суддів громадою.

— За всю історію існування Меджлісу не було зафіксовано жодного випадку, коли б наші активісти були замішані у справах про теракти, — каже лідер народного руху Рефат Чубаров. — Як тільки територію півострова окупувала Росія, у Криму дійсно з'явилися терористи, але ці люди не мають ніякого стосунку до кримськотатарського народу.

У МЗС України переконані, що масові суди над активістами окупанти свідомо приурочили до 19 грудня — дня прийняття резолюції Генасамблеєю ООН із прав людини по анексованому Криму.

— Концентрація всіх судових засідань на території окупованого Криму означає продовження репресивної політики Кремля з посилення тиску на інакомислячих, — каже адвокат Олександр Попков. — Це робиться з єдиною метою: дати зрозуміти всім людям, що говорити правду на окупованому півострові — небезпечно для життя. Зараз Європейський суд із прав людини одночасно розглядає кілька десятків позовів від засуджених у Криму журналістів та представників кримськотатарського народу. Ми сподіваємося виграти ці позови й зупинити той коток репресій, під який потрапляють патріоти України.

Нагадаємо, що з початку анексії півострова Крим Росією у 2014 році до в'язниць були кинуті сотні представників кримськотатарського народу, а також активні патріоти України. Максимальні терміни ув'язнення (від 15 до 20 років позбавлення волі) отримали учасник громадської організації «Хізб ут-Тахрір» Руслан Зейтуллаєв, а також український режисер Олег Сенцов. ■

Іван БОЙКО

Виведення російських офіцерів зі складу Спільного центру з контролю та координації питань припинення вогню та стабілізації лінії розмежування сторін (СЦКК) свідчить про відсутність у Москві бажання виконувати мирні домовленості з урегулювання конфлікту на Донбасі. Паралельно з цим окупанти активізують бойові дії й тим самим намагаються поставити Україну і весь західний світ у ситуацію, де саме держава-агресор спробує нав'язувати свої правила з введення миротворчої місії на територію Донецька та Луганська.

Такої думки дотримується низка експертів в Україні. Так, керівник групи «Інформаційний опір», народний депутат Дмитро Тимчук наголошує, що Кремль намагається протягнути свою версію миротворчої місії на Донбасі.

«Вихід росіяні із СЦКК на тлі нинішньої активізації російських окупаційних військ відразу на кількох ділянках фронту на Донбасі, за задумом Путіна, має привернути увагу Заходу саме до лінії розмежування сторін (де Москва, як відомо, і пропонує розмістити миротворців), і змусити «забути» про неконтрольовану ділянку держкордону з РФ», — зазначає пан Тимчук. Мовляв, Путін

НА ФРОНТІ

Вибрики окупанта

Кремль активізував бойові дії на Донбасі, щоб зірвати український сценарій введення миротворців ООН

традиційно шантажує Україну та Захід ескалацією на Донбасі й зривом «Мінська». Відтак, найближчим часом ситуація на Донбасі лише серйозно загострюватиметься.

Першим кривавим сигналом від агресора став варварський і цинічний обстріл із реактивних систем залпового вогню «Град» мирних кварталів селища Новолуганське в понеділок увечері. Поранення різного ступеня тяжкості отримали вісім цивільних, серед яких і дитина, реактивними снарядами пошкоджено 47 будинків (серед яких — школа, садочок і місцева амбулаторія), а сам обстріл поліція Донецчини вже кваліфікувала як теракт. Загалом селище накрили трьома десятками (!) реактивних снарядів. ■

ДО РЕЧІ

Стали відомі прізвища захисників України, які загинули в понеділок унаслідок мінометного обстрілу позицій ЗСУ в районі селища Зайцеве Донецької області: це бійці 128-ї окремої гірсько-піхотної бригади 37-річний Андрій Сипавка з Ужгорода і 34-річний Тимофій Геніш із Рахова.

Воїни загинули миттєво після прямого потраплення ворожої міни у бліндаж. Ім'я ще одного загиблого бійця, уродженця Чернігівщини, який перебував поруч із побратимами із Закарпаття, наразі не відомо. У соцмережах повідомляють, що бліндаж, в якому були захисники, обвалився, тому евакуація з лінії фронту третього загиблого ускладнилася.

АКТУАЛЬНО

Більше власного газу — нижчі тарифи

Які кроки потрібно зробити для енергонезалежності та енергобезпеки України

Галина ПЕЧЕРИЦЯ

Олег Ляшко добивається, щоб українці менше сплачували за «комуналку».

Перший крок для стимулювання збільшення видобутку власного газу парламент зробив — за ініціативи депутатів від Радикальної партії минулого тижня знизив рентну плату для нових свердловин.

«На сьогодні в структурі тарифів закладено переважно дорогий імпортований газ. За нього, а також за корупцію влади та монополію олігархів сплачують українці. Ми хочемо, щоб людей не обкрадали. Тому запропонували знизити рентну ставку з 28% до 6% для нових свердловин, глибших 5 тис. метрів. Це ключове для енергетичної безпеки країни. Чим більше видобуватимемо власного газу — тим більше будемо енергонезалежні!» — наголосив Олег Ляшко.

Наступний крок для команди Радикальної партії — знищення монополії олігархів та повернення «облгазів» у власність держави, наголосив Ляшко. Окрім того, політик вимагає спрямувати не менше 10% коштів, виділених на субсидії, на енергомодернізацію. ■

РЕЗОНАНСНА СПРАВА

Найкращий захист — напад

Обвинувачуваний нардеп позивається проти директора НАБУ

Тарас ЗДОРОВИЛО

Буремні події останніх днів, пов'язанні з масовими акціями щодо імпичменту Президента, дещо стерли з пам'яті «справу Розенблата» (депутата звинувачують у тому, що він отримав 200 тис. доларів за вплив на рішення чиновників Держслужби геології та надр та місцевої влади про надання ТОВ «Укртехдобич» спецдозволів на користування надрами).

І пан Борислав сам нагадав про себе, бо напад, як відомо, є найкращим захистом — подав до Окружного адмінсуду столиці вже третій позов проти директора НАБУ Артема Ситника.

Зокрема, позивач попросив суд визнати протиправними дії директора НАБУ щодо залучення до оперативно-розшукової діяльності на території України працівників ФБР, без попереднього укладання міжнародного договору, відповідно до Закону України «Про міжнародні договори».

Не задоволений нардеп і Службою безпеки України, наполегливо просить визнати протиправною бездіяльність «спеців» щодо непроведення належного та повного контролю за забезпеченням охорони державної таємниці НАБУ, як це передбачено законодавством, а саме розголошення інфор-

мації з грифом «державна таємниця» працівникам ФБР без попереднього укладення відповідного міжнародного договору. І хочуть того чи ні в суді, але відкрити провадження за даним позовом таки доведеться.

Нагадаємо, що в першому позові Розенблат просив суд визначити, чи було порушенням рішення САП і НАБУ щодо спостереження за ним, народним депутатом, без відповідного дозволу Верховної Ради. А у другому позові була «скарга» щодо директора НАБУ та депутата Сергія Лещенка через справу «чорної бухгалтерії Партії регіонів», у якій також проходить американський

політехнолог Януковича — Пол Манафорт.

На запитання одного з журналістів, чи не є всі ці позови помстою Ситнику, Розенблат сказав: «Ніколи в житті нікому не мстився. Я хочу з'ясувати, чи діяв той чи інший орган у правовій площині, чи не порушували вони права нардепа, чи не є це втручанням у виборчі процеси і так далі. Щоб дізнатись, у рамках якого поля діє орган».

Хай там як, але нардепу таки варто хвилюватися, адже, крім «бурштинової справи», за ним є ще один «грішок»: НАБУ також відкрило кримінальне провадження, підозрюючи Розенблата в отриманні дипломатичного паспорта на основі підроблених офіційних документів. Щоправда, 14 грудня суд частково ухвалив клопотання захисту про зміну запобіжного заходу, дозволивши Розенблату вільно пересуватися Україною. ■

■ НАШІ

Найвища підкорена вершина

Понад 206 тисяч українців потрапили у Книгу рекордів

Людмила ЧЕЧЕЛЬ

У Києві відбулася презентація чергового видання Книги рекордів «Національний реєстр рекордів України». Його герої стали 206 тис. 705 співвітчизників. І яких тільки досягнень не мають українці: найдовше жіноче натуральне волосся, найменша мініатюра з пластиліну, найстарший скелетаз, найдовша ковбаса, найвища підкорена вершина...

Презентацію відкрила Ірина Галай — перша українка, яка здійснила сходження на Еверест і підняла на найвищу вершину — 8 тис. 848 метрів — прапор Національного реєстру рекордів і славу рекордів українців. «Немає нічого неможливого», — підкреслила на зустрічі рекордсменів тендітна Ірина Галай.

Ось кілька рекордів. Найбільший гердан із бісеру створила Наталя Мудрик з Кривого Рогу. Прикраса має геометричний орнамент

Ірина Галай.
Фото зі сторінки героїні в Інстаграм.

із восьми кольорів «Барвиста Україна». Її довжина 3 м 85 см, ширина 25,5 см. Щоб носити такий гердан, напевно, потрібен помічник, адже вага його 1 кг 920 г! До речі, Наталя — 11-разова чемпіонка України з кульової стрільби, чемпіонка Європи, сріб-

ний призер чемпіонату світу, майстер спорту України міжнародного класу.

Приємно вражає, що вже кілька років не перевершено рекорд колекціонерки дзвіночків глухівчанки Ірини Колтакової! На сьогодні в її колекції 2 тис. 068 екземп-

лярів. Найбільший дзвіночок важить 3,5 кілограма, а найменший можна розмістити на нігтику пальця — усього 3 грами!

Приємно вражають рекордами діти. Наприклад, наймолодший в Україні директор приватної бібліотеки — 13-річний Дмитро Ружевич із села Сергіївка, що в Слов'янському районі на Донеччині. Історія його книжкового зібрання почалася з листування з дітьми, які люблять читати. Школярі з усіх куточків України надсилали йому книги, волонтери подарували печатку-екслібрис. Зараз у його бібліотеці понад 2 тис. книжок, є серед них і з автографами відомих письменників. Дмитро мріє, щоб світ став добришим, а Сергіївка — селом, у якому читають найбільше.

Деякі рекорди поставили просто під час презентації видання. Зокрема, білорус Кирил Шимко задув найбільшу кількість свічок — із другої спроби 42 свічки. А українка Ольга Ляцук встановила рекорд із найбільшої кількості підходів станової тяги з 90-кілограмовою Книгою рекордів із бетону. Вона зробила 17 підходів за хвилину. Утім ці рекорди увійдуть уже в наступне видання книги. ■

Людмила НІКІТЕНКО

У Черкаському художньому музеї відкрилася щемлива й резонансна фотовиставка місцевого фотохудожника Олександра Рибалки «Самотні душі». На його полотнах — непрості життєві історії наших літніх співвітчизників. Це соціальний фотопроєкт, покликаний зобразити справжні емоції, переживання самотніх людей, котрі перебувають у будинках для престарілих, потребують уваги і турботи. Ідею втілили спільно з Департаментом соціального захисту населення та обласною газетою «Нова Доба», розповідають «УМ» в Черкаській ОДА.

За словами Олександра Рибалки, працюючи над цим проектом, він шукав самотні душі, аби передати їхній образ у світлинах і розповісти, що життя не завершується. «І хоч тіло старіє, душа не старіє ніколи. Спілкувався з кожним із них. Не підписував імен, бо головне — очі й душа людини, в яких видно весь трагізм. Хтось із них залишився без дітей, близьких, у когось немає домі-

■ СОЦІУМ

Двадцять років самотності

Черкаський фотохудожник нагадав, що кожного чекає старість

ки, когось вигнали, а хтось все життя самотній. Але кожен із цих людей потребує уваги», — говорить пан Олександр. І додає: насправді не хотів робити із зображеного трагедію, а хотів донести до інших, що не варто забувати про людей похилого віку, адже кожного з нас свого часу чекає старість.

Фотозйомки проходили у трьох соціальних закладах Черкащини — в Чигирині, Пальмірі Золотоніського району та Степанцях Канівського району. Старенькі, портрети яких можна побачити на фотовиставці, перебувають у цих будинках престарілих більше 20 років. «Вони так само, як і ми зараз, дивляться у вікно, де захурделило, і сумують. Хто за невдало прожитим життям, а хтось за дітьми, які не приїздять в гості, деякі навіть раді такому теплому прихистку, бо не мерзнуть, як собаки на вулиці...» — говорить Олександр Рибалка.

Побачити виставку «Самотні душі» в Черкаському художньому музеї можна безкоштовно до кінця січня наступного року. ■

Дениско Салію чекає на нашу допомогу.
Фото з родинного архіву.

ції відкритий до 3 років, та максимального ефекту можна досягти, провівши її до того часу, коли йому виповниться 2 роки. Тоді дитина буде чути цю найшвидше через рік, бо її слуховий вік буде, як у новонародженої.

Тож стати чарівником для Дениса може кожен. І якщо ви маєте можливість допомогти маленькому хлопчику коштами, то їх можна перерахувувати на номер картки в Приватбанку: 4149497870202530 (Мостова Олена Василівна). ■

■ ОРІЄНТАЦІЯ

Браконьєри онлайн

На Харківщині створили дві віртуальні мапи з дозволеними і забороненими місцями вилову риби

Лариса САЛІМОНОВИЧ

Харківський рибоохоронний патруль розмістив в інтернеті карту, на якій відмічено зони особливої активності браконьєрів. Там нанесено дати скоєного правопорушення, вказано місця, де затримували недобросовісних рибалок, й детально описано статистику результатів їхньої діяльності з визначенням суми завданих рибному господарству збитків. Тепер за процесом контролю, який здійснює рибоохоронний патруль, можна стежити в режимі онлайн.

Одночасно з цією мапою на Харківщині створили й віртуальну карту з переліком зимувальних ям риби. Тепер у режимі реального часу усі любителі посядіння з вудкою зможуть ознайомитися із зонами, де риболовлю заборонено протягом року. Тут же є дані про спеціалізовані господарства та місця нересту. «Нам було важливо відобразити інформацію у максимально зручному для рибалок форматі, — повідомив перший заступник Держрибгента Володимир Фалей. — Тепер, плануючи свою поїздку, людина зможе заздалегідь вибрати незаборонену зону, а також дізнатися, де починаються і закінчуються кордони заборонених ділянок». Аналогічні карти вже є у 12 регіонах України. ■

■ ЗООКУТОЧОК

Гроші для розмноження

Харківські зоозахисники пікетуватимуть сесію міськради

Лариса САЛІМОНОВИЧ

Сьогодні харківські зоозахисники пікетуватимуть сесію міськради, яка розглядатиме бюджет комунального підприємства «Центр поводження з тваринами». Акція пройде під гаслом: «Харкову потрібен притулок, а не шкуродерня». На думку активістів, мерія досить щедро фінансує діяльність центру, куди звозять бродячих тварин, але не хоче виділити кошти на їх стерилізацію, щоб унеможливити народження непотрібних кошенят і пугенят. Зоозахисники кажуть: «В інтересах чиновників, аби потік бездомних чотирилапих ніколи не закінчувався. І гроші на їх вбивство можна було виділяти постійно».

Природоохоронні організації Харкова діяльність вищезгаданого центру критикують уже давно. Скажімо, активісти кілька місяців тому розмістили на сайті міськради петицію з вимогою звільнити директора КП через жорстоке поводження з тваринами. За їхніми даними, майже 98 відсотків котів і собак, що потрапляють сюди, безжалюдно знищують, після чого їхні трупи відвозять на переробку до Куп'янського санветзаводу. Комунальники заперечують таку версію. Вони кажуть, що переважно більшість тварин передали новим господарям або стерилізували й випустили на волю. Евтаназію застосували лише до дуже хворих чи агресивних чотирилапих. ■

■ ДОБРА СПРАВА

Станьте чарівником

Маленькому Дениску Салію не вистачає грошей на операцію

Людмила НІКІТЕНКО

Два місяці тому «Україна молода» розповідала про півторарічного Дениска Салія, маленького хлопчика з черкаського міста Сміла, який страждає на сенсоневральну глухоту і нічого не чує. Він не знає, який голос у його мами та татка, він не чує, як щебечуть пташки і шумить листя на деревах, як сміються однолітки.

Але допомогти Денискові можна. Треба тільки провести вживлення кохлеарних імплантатів. Тоді хлопчик чутиме світ так, як чуємо його всі ми. Але для цього необхідно провести операцію до того часу, коли малюку виповниться три роки.

Як повідомили батьки хлопчика, завдяки розголосу у ЗМІ та добрим людям родина вже збрала на операцію Дениска 100 тис. 800 грн і побувала на консультації в італійських лікарів. «Насамперед хочемо подякувати всім, хто допоміг нам влаштувати цю поїздку. Всім, хто

вів переговори, аби нас, іноземців, прийняв італійський професор за смішную, як для Європи, оплатою консультації у 150 євро. Всім, хто намагався прискорити нашу поїздку, адже часу, аби зробити ефективну операцію, залишається дуже мало», — кажуть батьки хлопчика.

Вони також щиро дякують тим, хто перекладав довідки, хто зустрічав їх в аеропорту, хто допоміг із дешевим житлом, хто супроводжував у клініці, хто шукав допомоги в італійських юристів, які змогли підказати, як здешевити операцію згідно з італійськими законами, дякують авіакомпанії, яка влаштувала безкоштовний переліт.

«Результат нашої консультації: якщо в Україні операція коштуватиме майже 30 тисяч євро, то в Італії загальна вартість із реабілітацією — 20 тисяч євро. Це значна різниця, яка тільки наближає нас до мети», — розповідають батьки маленького Дениска.

Італійський професор сказав батькам хлопчика, що коридор для опера-

Віктор Таран
політолог

«Хвороби попереднього парламенту частково перейшли в теперішній. Бачимо проблеми з відвідуванням і кнопкодавством, кулуарчину і політиканство. Власні інтереси ставлять вище за державні».

ПАРЛАМЕНТ

Закон у сумці, а курорт на думці

Заключний у цьому році пленарний тиждень, вочевидь, знову буде малопродуктивним

Наталія ЛЕБІДЬ

Найостанніший тиждень року депутати Верховної Ради мали б провести на округах, але всім добре відомо, що округи у них переважно — закордонні. Тож уже в цю п'ятницю, після останнього пленарного засідання, у бориспільському аеропорту вишикується вервечка народних обранців, які гайнуть у тепліші краї. Але до цього нардепи таки трохи попрацюють на благо народу. Чи, принаймні, спробують це зробити.

Громаддя планів

Але що заплановано на поточний тиждень? Очікується, що депутати розглянуть блок питань паливно-енергетичного комплексу, спробують відкликати законопроект про створення антикорупційного суду, а також закріплять на законодавчому рівні рішення про захист дітей від сексуальної експлуатації.

Учорашній день, вівторок, мав проходити під знаком соціальних питань: депутати розглядали проекти законів про встановлення групи інвалідності ветеранам АТО, а також про розширення державної підтримки для осіб з інвалідністю. Крім того, планувалося в другому читанні розглянути законопроект про Дисциплінарний статут Нацполіції й перейменування цілої низки населених пунктів країни.

Натомість у середу народні обранці працюватимуть лише у першій половині дня. До обіду парламентарії планують розглянути низку ратифікаційних питань. Зокрема, з Таїландом про укладення торговельної угоди і взаємну допомогу в кримінальних процесах. Також на порядку денному середі — встановлення святкових дат у 2018 році й голосування за документ про захист дітей від сексуальної експлуатації.

А от у четвер нардепи мають зайнятися облаштуванням свого власного «простору». Так, після декількох провальних голосувань депутати спробують «урізати» кількість парламентських комітетів. Також парламентарії планують розглянути законопроект, який передбачає заборону продажу сільськогосподарських земель іноземним громадянам. У документі серед іншого прописана норма, що в

Цього тижня депутати спробують попрацювати. Хоча закордонні курорти вже зачекалися...

разі продажу земельної ділянки іноземній юридичній особі впродовж року права на неї повинні повернутися державі.

Плюс представники коаліційних фракцій БПП і «Народного фронту» внесли до порядку денного законопроект про кримінальну відповідальність за сприяння самогубству. Покарання за дане правопорушення залишиться колишнім — до трьох років в'язниці, але до відповідальності пропонується залучити і тих, «хто систематично принижував людину».

Насамкінець, в останній робочий день — у п'ятницю — буде проведена традиційна година запитань до уряду. Нардепи поспілкуються з Прем'єром Володимиром Гройсманом та його міністрами. До сесійної зали після новорічних канікул народні обранці повернуться аж 25 січня 2018 року.

Погоджувальна рада

А напередодні, у понеділок, парламентарії збиралися на погоджувальній раді. Одна з тем розмови торкалася недільних ексцесів біля Жовтневого палацу — Міхеїла Саакашвілі та його прихильників пропонували засудити спеціальною постановою. Закликала до цього віце-спікер Ірина Герашенко. Цю ініціативу підтримали лідери фракцій «Народний фронт» Максим Бурбак і БПП Артур Герасимов.

Тим часом лідер Опозиційного блоку Юрій Бойко вирішив підбити «підсумки робо-

ти парламенту». За його словами, в 2017 році Рада припустилася трьох фатальних помилок. По-перше, ВР фактично самоусунулася від процесу встановлення миру на Донбасі. По-друге, продемонструвала, за версією «опоблоківців», свою неспроможність, оскільки не змогла викликати зі звітом до сесійної зали керівництво і членів Кабміну. По-третє, ухвалила «антинародний бюджет», який передбачає створення поліцейської держави з бідним населенням.

На закиди Бойка відповів спікер Андрій Парубій, котрий похвалив себе та колег: «За короткий термін парламент прийняв рекордну кількість законопроектів реформаторського спрямування. У цьому контексті варто сказати про реформу системи освіти, а також медичну та пенсійну реформи. Запущено процес реформування виборчого законодавства. І чи не вперше в історії бюджет на наступний рік прийнятий у встановлені законом терміни, а саме 7 грудня, а не під ялинку».

Далі слово взяв лідер «радикалів» Олег Ляшко, котрий різко розкритикував економічну політику уряду. Відзначивши, що в Україні найнижчий рівень зарплат у Європі, глава РПЛ заявив, що «хаос в країні загрожує державності, а з такими методами управління один долар скоро буде коштувати 50-100 грн.»

«У каламутному бюджетно-му вирі водяться олігархічні па-

цюки. Навіть багато міністрів не знають, які цифри прописані в бюджеті. Влада намагається побудувати поліцейську державу. Судить самі: 94 млрд. грн. передбачено в наступному році на діяльність силових структур, а на армію воюючої країни — 86 млрд., що становить 45% потреб ЗСУ», — зазначив очільник фракції «Самопоміч» Олег Березюк.

У свою чергу, представник пропрезидентської фракції Артур Герасимов підкреслив, що головним законодавчим пріоритетом БПП є відкликання проекту закону про створення Антикорупційного суду, внесеного Єгором Соболевим.

Що не так з Антикорупційним судом?

На останньому моменті варто зупинитися детальніше. І нагадати про те, що правозахисна організація Transparency International наполягає на тому, щоб Президент України особисто ініціював законопроект про створення Антикорупційного суду. Минулого тижня Петро Порошенко пообіцяв внести в Раду відповідний законопроект, проте так цього і не зробив. Створення Антикорупційного суду вимагають і в МВФ, наголошуючи на тому, що дана інституція може стати запорукою для отримання Україною наступного траншу. А у Венеційській комісії просять главу Української держави вирішити це питання до кінця поточного року.

У проекті нардепа Єгора Соболева (№6011) прописано, що антикорупційних суддів відбирає комісія, сформована з трьох представників Президента, трьох — Верховної Ради і ще трьох — делегованих міністром юстиції. Саме це положення жорстко розкритикували у Венеційській комісії, зауваживши, що принцип політичних квот при формуванні антикорупційних судів апriori неприпустимий.

Для вирішення цього питання кілька тижнів тому Президент звернувся до парламентаріїв із пропозицією створити робочу групу для написання узгодженого варіанта законопроекту, до якої увійшли б представники всіх фракцій. Такий підхід гарантував би 226 голосів за законопроект (з урахуванням спільної роботи та уз-

годження позицій). Однак групу досі так і не створено.

Слід зазначити, що, за задумом, діяльність антикорупційного суду спільно з НАБУ і САП буде спрямовано на викоринення корупції винятково в вищих ешелонах влади. Однак саме парламентські соратники Президента блокують процес створення суду, вважає глава НАБУ Артем Ситник: «Зараз намагаються обдурити людей і міжнародних партнерів якимись окремими палатами у Верховному Суді, які призведуть до ще гіршого результату», — зазначає Ситник.

Створити окрему палату в ВСУ, як відомо, пропонував Президент Петро Порошенко. Втім, на думку експертів, окрема палата у Верховному Суді проблему боротьби з корупцією не вирішить, оскільки у НАБУ найчастіше виникають проблеми з вироками в першій інстанції. Як приклад успішного функціонування антикорупційно-судової системи можна навести Румунію.

В цій країні протягом останніх десяти років роботи антикорупційного директорату було порушено десять тисяч кримінальних справ, де в ролі обвинувачуваних виступали міністри, депутати, а також члени їхніх сімей. А колишній президент Траян Басеску зараз дає свідчення у справі десятирічної давності, коли, займаючи пост мера Бухареста, він, за версією сторони обвинувачення, виділив одному бізнесменові земельну ділянку за заниженою ціною. До речі, дочка экс-президента проходить у справі про відмивання бюджетних коштів.

Повертаючись до Антикорупційного суду, зауважимо, що не лише це питання поставлене на паузу. Не встигнувши народні депутати розглянути в році, що минає, і законопроект про реінтеграцію Донбасу, ініційований Петром Порошенком. За словами представника Президента у ВР Ірини Луценко, до документа внесено дуже багато поправок, що спотворює його початковий текст, тому не варто розглядати законопроект без висновків юридичного департаменту парламенту.

Крім того, навряд чи народні депутати встигнуть розставити крапки над «і» й у низці кадрових питань. Ідеться про оновлення складу ЦВК, призначення голови Нацбанку, голови Рахункової палати і омбудсмена. В цілому парламентарії з різних фракцій прогнозують, що поточний пленарний тиждень буде малопродуктивним, оскільки багато депутатів вже вирушили на відпочинок за кордон. ■

НОВИНИ ПЛЮС

Саакашвілі порівняв Януковича з горілкою, а Порошенка — з пивом

Екс-президент Грузії Міхеїл Саакашвілі вважає, що від Президента Петра Порошенка в Україні буде похмілля, як від пива. До такого порівняння лідер партії «Рух нових сил» вдався в ефірі програми «Великий вечір» на телеканалі NewsOne. «Є алкоголь. Ми всі знали, що Янукович — бандит. Є віскі. Коли ти п'єш горілку чи віскі, організм мобілізується, повстає, захист включається, тому що організм розуміє, що це отрута і трунок», — сказав Саакашвілі.

«Знаєте, який найнебезпечніший алкоголь? Пиво. Коли ти п'єш пиво — воно лише 12 градусів, — організм думає, що це їжа, і ти живиш усе більше й більше, й більше. Ось Янукович — це була

горілка, це був віскі, це була бормотуха якась. Порошенко — це пиво», — заявив він. Саакашвілі пояснив, що всіма націоналістичними гаслами Порошенка отруював організм України. Він додав, що після пива буває найгірше похмілля.

Саакашвілі також розповів, що зміст листа, який він написав Порошенкові, схожий із тим, який він писав экс-президенту Грузії Едуарду Шеварднадзе до його відставки. «Я йому написав: «Ви мене принизили. Ви не можете не знати, що я не агент Москви, але я не тримаю зла. У мене у ставленні до вас немає агресивних намірів. Виграє з цієї ситуації тільки Путін, і я готовий розмовляти». Але розмовляти про що? Про те, про що я розмовляв із президентом Шеварднадзе», — сказав лідер РНС. «Із

президентом Шеварднадзе, за півтора року до закінчення його терміну, я розмовляв про умови його мирного відходу від влади: без кровопролиття, без використання сили», — додав він.

Ватажків «ДНР» / «ЛНР» не збираються позбавляти громадянства

Уповноважені органи не вносили Президенту подання на позбавлення громадянства України ватажків терористичних угруповань «ДНР» та «ЛНР», а також «керівників» анексованого Криму. Про це йдеться у відповіді адміністрації Президента на інформаційний запит «112.ua». Запит стосувався Олександра Захарченка та Леоніда Пасічника, колишнього ватажка луганських бойовиків Ігоря Плот-

ницького, а також призначених Росією «керівників» анексованого Криму Сергія Аксьонова та Володимира Константинова.

«Матеріали про припинення громадянства України зазначених у запиті осіб на розгляд Комісії при Президентіві України з питань громадянства в установленому законодавством порядку не надходили», — йдеться у тексті документа. В АП пояснили, що, згідно з законом України «Про громадянство», встановлення належності до громадянства, прийняття рішення про його набуття, ведення обліку осіб, які набули або припинили громадянство, здійснюється Державною міграційною службою, Міністерством закордонних справ, дипломатичними представництвами і консульськими установами. ■

Ігор ВІТОВИЧ

Президент Сполучених Штатів Америки Дональд Трамп у понеділок, 18 грудня (вчора о другій ночі за київським часом), виступив з півгодинною програмною промовою, в якій оприлюднив нову стратегію національної безпеки країни. У документі на 68 сторінках глава Білого дому сфокусувався на чотирьох основних напрямках: захисті країни, сприянні економічному процвітання, демонстрації миру через силу та просування американського впливу в конкурентному світі.

«Ми усвідомлюємо, що слабкість — це найнадійніший шлях до конфлікту, а неперевершена сила — це найнадійніший засіб для захисту», — заявив Трамп, презентуючи стратегію у Вашингтоні. Він також зазначив, що стратегія безпеки призведе до припинення встановлення обмежень на оборонні витрати країни.

Крім того, у стратегії національної безпеки «конкуруючими державами» для США названі Китай та Росія. Водночас у документі оминається питання ймовірного впливу Росії на вибори президента США в 2016 році. Трамп зазначив, що такі країни, як Росія, «використовують інформаційні інструменти у спробі підірвати легітимність демократії». «Своїм вторг-

ПЛАНІВ ГРОМАДДЯ

Мир засобами сили

Президент Дональд Трамп виголосив нову стратегію національної безпеки США

Для президента Трампа економіка понад усе.

ненням до Грузії й України Росія продемонструвала готовність порушувати суверенітет держав регіону», — йдеться у стратегії.

Окремо Трамп наголосив на загрозах, які створює для США режим Північної Кореї. За словами глави Білого дому, Вашингтону доведеться реагувати на ядерну програму Пхеньяна.

Що стосується ситуації на Близькому Сході, то Трамп у своїй стратегії наголошує на спільному з Ізраїлем баченні вирішен-

ня конфліктів у регіоні. У документі зазначається, що протягом поколінь ізраїльсько-палестинський конфлікт вважався тією перепонкою, яка не дозволяла встановити мир та процвітання у регіоні. «Сьогодні загрози, які становлять радикальні джихадистські терористичні організації, та загроза, яку становить Іран, створюють усвідомлення, що причиною проблем цього регіону є не Ізраїль. США знаходять все більше спільних з Ізраїлем інтересів у бороть-

бі проти спільних загроз», — йдеться у новій стратегії Трампа.

Також Трамп торкнувся питання захисту кордонів США, пообіцявши припинити «ланцюгову міграцію», коли до країни прибувають родичі іммігрантів, а також закрити «лазівки», що підривають зусилля, спрямовані на захист кордонів. На відміну від свого попередника Барака Обами, який у своїй стратегії національної безпеки у 2015 році оголосив зміни клімату на Землі «невідкладною та зростаючою загрозою» національній безпеці США, Трамп відмовився від такого визначення, натомість проголосивши прагнення країни стати «державою, що домінує в енергетичному секторі».

Крім того, американський президент назвав економічну безпеку частиною національної безпеки США. За його словами, вперше економічну складову зараховують до аспектів національної безпеки країни. Глава Білого дому також наголосив, що Вашингтон більше не миритиметься з «хронічними порушеннями торговельних угод».

Трамп також зробив випад у бік союзників, заявивши, що вони повинні платити за те, що США захищають їхню безпеку. Загалом, промова Трампа була витримана у притаманному йому дусі «Америка понад усе». ■

НЕБЕЗПЕЧНА РОБОТА

Журналісти під прицілом

Упродовж року в світі загинули 65 працівників ЗМІ

Олег БОРОВСЬКИЙ

Учора були оприлюднені відразу два щорічні звіти про небезпеку журналістської діяльності у світі. Дані у цих звітах дещо різняться, оскільки влада окремих країн намагається приховати інформацію про постраждалих працівників ЗМІ.

Упродовж 2017 року у світі, за період від 1 січня до 1 грудня, загинули 65 журналістів (десятеро з них — жінки), ще двоє зникли безвісти, повідомляє у своєму щорічному звіті міжнародна правозахисна організація «Репортери без кордонів» (RSF). За даними RSF, це найменша кількість загиблих колег за останні 14 років. Однією з причин цього «Репортери без кордонів» називають виїзд журналістів із країн, у яких їхня робота стала надто небезпечною, зокрема, з Сирії, Іраку, Ємену та Лівії. Окрім того, працівники медіа нерідко припиняють журналістську діяльність і починають працювати у сферах, менш небезпечних для життя, вказано у звіті. Прикладом таких країн є Мексика, де «злочинні картелі та корумповані політики нерідко за будь-яку ціну прагнуть запобігти критичному висвітленню подій», констатують правозахисники.

Стосовно загиблих, то 39 із них були зумисно вбиті, ще 26 загинули під час виконання професійних обов'язків під час бойових дій або терактів, зазначають у звіті «Репортери без кордонів». Майже половина з цих журналістів загинули в країнах, де немає збройних конфліктів.

Найнебезпечнішими державами для журналістів у 2017 році визнали Сирію, Мексику, Афганістан, Ірак та Філіппіни. «Репортери без кордонів» із 2012 року називають Сирію найнебезпечнішою для працівників ЗМІ країною світу.

Також у звіті йдеться про те, що 45 журналістів утримують як заручників, ще 326 — ув'язнені (майже половина з них опинилася у в'язницях п'яти країн: Китаю, Сирії, Ірану, В'єтнаму, Туреччини; лише в останній за ґратами нині перебувають понад 100 журналістів). Станом на кінець року в усьому світі викрадено 54 журналістів. Більшість викрадень відбулася в Сирії, Ємені та Іраку.

Україна як зона ризику для журналістів у звіті згадується у контексті викрадення двох працівників ЗМІ в самопроголошених «ДНР» і «ЛНР» на Донбасі. Йдеться про викрадення в Донецьку журналіста Станіслава Асеева, який співпрацював у тому числі з «Радіо Свобода», та луганчанина, блогера Едуарда Неделяєва. За даними організації, Неделяєва бойовики влітку «засудили» до 14 років ув'язнення за проукраїнську позицію. Сепаратисти на Донбасі «розглядають небагатьох критично налаштованих журналістів, які ще не втекли, як шпигунів», вказують автори звіту. За даними RSF, на початку збройного конфлікту в 2014 році на Донбасі було викрадено понад 30 журналістів. Той факт, що у 2017 році там викрадено двох працівників ЗМІ, у звіті пояснюється зниженням інтенсивності бойових дій, зміцненням лінії фронту та тим фактом, що нині на непідконтрольних Києву територіях Донбасу майже не залишилось критично налаштованих журналістів.

Також вчора побачив світ щорічний звіт неурядової організації Press Emblem Campaign (PEC). У ньому стверджується, що впродовж 2017 року в 28 країнах світу загинули 97 журналістів. Найбільш небезпечною для працівників ЗМІ країною називають Мексику, де з початку січня вбито 14 журналістів. До першої п'ятірки також увійшли Ірак (9), Афганістан (8), Індія (7) та Пакистан (7). Шосту і сьому сходинки займають Філіппіни і Сирія — по шість загиблих журналістів. Далі йдуть Сомалі (5) і Гондурас (4), а замикає першу десятку Росія з трьома загиблими впродовж цього року журналістами. ■

Олег БОРОВСЬКИЙ

В американському штаті Вашингтон пасажирський потяг компанії Amtrak, що прямував у Портленд, штат Орегон, зійшов із рейок на мосту через автомагістраль приблизно за 65 кілометрів на південь від Сіетла (між містами Олімпія і Лейквуд) вранці 18 грудня.

Частково потяг перекинувся на проїжджу частину, де зіткнувся з п'ятьма автомобілями, зокрема двома вантажівками. Останні, по суті, підперли вагони, які падали з моста, інакше наслідки аварії були б ще трагічніші.

У потязі на момент НП було 77 пасажирів і сім членів екіпажу. У результаті інциденту три особи загинули та 72 потрапили до ліка-

рень, 10 з яких у тяжкому стані.

Причини катастрофи встановлюють, але вже тепер відомо, що потяг уперше їхав новою, ще не відомою машиністам трасою. У міністерстві транспорту США наголосили, що аварія потяга сталася саме тоді, коли він уперше проїздив по нещодавно спорудженій високошвидкісній залізничній колії. Перед катастрофою потяг їхав на швидкості 130 кілометрів за годину при допустимій швидкості на цій трасі в 127 кілометрів за годину. А на повороті перед мостом машиністи й узагалі мали скинути швидкість до 60-70 кілометрів. Але вони поспішали й не зробили цього, бо відставали від графіка руху на 30 хвилин. ■

КАТАСТРОФИ

Потяг на ваші голови

У США пасажирський потяг упав з моста на автомобільну трасу

Вантажівки фактично підперли вагони, врятувавши життя багатьом пасажиром.

Ігор ВІТОВИЧ

Загальна кількість мігрантів у світі становить 258 мільйонів осіб, повідомляє «Німецька хвиля» з посиленням на щойно оприлюднені дані ООН. Тобто саме така кількість людей на даний момент проживає не в країнах свого походження. Це на 49 відсотків більше, ніж було у 2000 році. Активна світова міграція населення продовжується, констатують в ООН у доповіді, яка була опублікована 18 грудня, в Міжнародний день мігранта.

Загалом частка мігрантів серед усього населення Землі становить нині 3,4 відсотка. У 2000 році вона становила 2,8 відсотка, зазначає агенція AP. При цьому за цей період помітно збільшилася частка мігрантів, які проживають у

КОРДОНИ

Світ — великий Вавилон

Із 2000 року кількість мігрантів у світі зросла майже на 50 відсотків

країнах із високим рівнем доходів — із 9,6 до 14 відсотків.

Половина всіх мігрантів живе в десяти країнах. Найбільша кількість (майже 50 мільйонів осіб, або 19 відсотків) живе у США, далі йдуть Саудівська Аравія, Росія та Німеччина — в кожній із них живуть близько 12 мільйонів мігрантів. П'яте місце посіла Великобританія, в якій зараз про-

живають дев'ять мільйонів мігрантів.

У рейтингу країн-донорів мігрантів на першому місці — Індія (17 мільйонів людей), потім іде Мексика (13 мільйонів), а далі — Росія, Китай, Бангладеш, Сирія, Пакистан (від 6 до 11 мільйонів по кожній із країн). Серед країн-донорів мігрантів Україна займає восьму позицію у світі за їх кількістю. ■

■ ДУЛЯ ДЛЯ МОСКАЛЯ

В обхід «Газпрому»

Американський природний газ уперше надійшов до українського споживача

Юрій ПАТИКІВСЬКИЙ

Україна, навіть без власного LNG-терміналу, включила у схему отримання скрапленого газу, яка сьогодні набуває активної популярності на ринку. Газ, нагадаємо, танкерами везуть із країни-продавця, переважно це Сполучені Штати Америки або одна з держав Персидського басейну, до спеціально облаштованого терміналу. Саме звідси газ, вже у звичному вигляді, транспортують кінцевому споживачеві.

Така схема дозволяє суттєво диверсифікувати джерела надходження природного газу традиційним споживачам. Зокрема, знизити залежність від російського «Газпрому», що перетворився з комерційної структури у важіль політичного тиску.

Днями до України вперше доставили американський скраплений природний газ, який був розвантажений через LNG-термінал у Польщі. Про це повідомив директор і співвласник трейдингової компанії ЕРУ Андрій Фаворов. Компанія «ЕРУ Трейдинг», українська дочірня компанія корпорації «ЕРУ» (США), за допомогою польського партнера організувала закупівлі природного газу

LNG-термінал в Україні міг би на тривалий час забезпечити енергонезалежність нашої держави та гарантувати нижчі ціни на газ, але дійти до реалізації проекту влада не може досі.

для польського терміналу і його транспортування по трубопроводу через польсько-український інтерконектор. «ЕРУ Трейдинг» придбала газ на кордоні і помістила у сховище в Україні.

28 листопада 2017 року «ЕРУ Трейдинг» взяла участь у тендері на поставку газу держкомпанії Укртрансгаз. Вона зрештою і стала єдиним приватним постачальником, усі інші лоти отримала НАК

«Нафтогаз України». «Ми пишаємося спільною роботою з нашим стратегічним польським партнером над першою, історичною відправкою СПГ в Україну і постачанням газу, яке ми будемо здійснювати в зимові місяці», — сказав Дейл Перрі, президент американської корпорації «ЕРУ».

Обсяг першої партії газу — близько 70 млн. кубічних метрів. За словами Фаворова, частину газу зі США вже прода-

■ ДУМКА З-ЗА ОКЕАНУ

А газ у вас, українці, задешевий...

Міжнародний валютний фонд вимагає від уряду України підвищити вартість газу для українців. На їхню думку, уряд України має відкоригувати значення ціни на природний газ на внутрішньому ринку до рівня імпортного паритету, що сприятиме розвитку вільного ринку газу і стимулюватиме споживачів до економного споживання енергоносіїв.

«Зобов'язання за програмою, яка підтримується МВФ, передбачають приведення цін на газ у відповідність до рівня імпорту. Тому зараз фокус саме на цьому... Зрештою, остаточною метою є впровадження вільного газового ринку. На шляху до нього важливо продовжувати коригувати ціну на газ відповідно до ціни імпорту», — сказав постійний представник МВФ в Україні Йоста Люнгман.

Як вважає експерт фонду, ринкові ціни на газ на внутрішньому ринку стимулюватимуть реалізацію заходів з енергозбереження та сприятимуть ефективному розміщенню ресурсів. «Вони дозволяють газовому сектору покрити витрати й отримати ресурс для інвестицій у газову інфраструктуру. Завдяки їм на газовий ринок приходять нові компанії, що спонукає до здорової конкуренції. Єдина ціна для всіх видів споживачів також ліквідує простір для корупції», — стверджує Люнгман.

На його думку, реформа цін на енергоносії є «одним із найбільших досягнень реформаторських зусиль України впродовж останніх років».

«Важливо, щоб ціни надалі визначалися ринком, а практика прихованих і не пов'язаних із доходами одержувачів субсидій не поновлювалася. Варто при цьому зазначити, що за нинішньої системи підтримки населення домогосподарства з найменшими доходами захищені від підвищення цін на газ субсидіями на комунальні послуги», — резюмував Люнгман.

ли українським споживачам, ще частину закачали до підземних сховищ. «Щось продали споживачам, щось — за тендером Укртрансгазу, щось тримаємо у сховищах. Керуємо портфелем», — зазначив він.

Таким чином, проект будівництва LNG-терміналу поблизу Одеси, який намагалася втілити ще команда Віктора Януковича, показав свою ефективність та перспективність, про що вже багато разів говорили експерти. «Похоронив» ідею терміналу, як відомо, менеджер Януковича Владислав Касків, який сьогодні перебуває під слідством, але до ідеї відновлення будівництва в Україні, на жаль, так і не дійшли. ■

■ А ТИМ ЧАСОМ

Интерес до надр

Велика словацька нафтогазова компанія «Нафта» та американська Sub Energy Inc мають намір просвердлити свою першу газову свердловину на Ужгородському газовому майданчику вже в наступному році. Раніше партнери провели 3D-сейсмічне дослідження на 118 квадратних кілометрах площі. Ці роботи профінансувала безпосередньо «Нафта». За деякими даними, вона вклала у них близько 100 мільйонів євро.

У позаминулому році словаки викупили у Sub Energy Inc половину Ужгородського родовища. Sub Energy Inc планує також працювати на Західно-Ольгівському родовищі, раніше там було проведено 2D-дослідження. А також на Комаровському родовищі, що у Закарпатській області.

■ КОНСУЛЬТАЦІЯ МІНІСТРА

Як стати підприємцем?

Відповідає міністр юстиції України Павло Петренко

Пане міністре, ми з дружиною маємо трохи заощаджень і одну ідею для бізнесу. Однак, щоб почати бізнес, треба зареєструвати фізичну особу — підприємця. Підкажіть, як і що нам треба робити?

Куди звернутися для реєстрації ФОП?

Реєстрацію фізичних осіб-підприємців уповноважені здійснювати виконавчі органи місцевих рад, районні державні адміністрації (у разі прийняття відповідною радою рішення про наділення такими повноваженнями); нотаріуси; акредитовані суб'єкти.

Варто зазначити, що реєстрацію осіб, які зареєстровані та переселилися з території проведення АТО, здійснює державний реєстратор за адресою тимчасового проживання особи незалежно від місця проживання в межах України.

Які документи треба подати для реєстрації ФОП?

1. Заява про державну реєстрацію фізичної особи підприємцем.

2. Заява про обрання спрощеної системи оподаткування та/або реєстраційна заява про добровільну реєстрацію як платника податку на додану вартість — за бажанням заявника.

3. Паспорт громадянина України.

4. Нотаріально засвідчена письмова згода батьків або піклувальника чи органу опіки та піклування — для фізичної особи, яка досягла шістнадцяти років і має бажання займатися підприємницькою діяльністю, але не має повної цивільної дієздатності.

5. Примірник документа, який засвідчує повноваження представника (у випадку подання документів представником).

Документи можуть бути подані як у паперовій формі (подаються особисто заявником або поштовою відправленням, бажано цінним листом з описом вкладення та повідомленням про вручення), або ж у електронній формі (документи подаються заявником через портал електронних сервісів).

Як подати електронну заяву?

Для того, щоб подати заяву для державної реєстрації фізичної особи — підприємця, необхідно зареєструватися на сайті «Реєстраційний портал» за посиланням <http://rp.irc.gov.ua/> та виконати вказані на сайті дії.

Заява формується заявником у електронній формі з обов'язковим долученням до неї електронних копій оригіналів документів для державної реєстрації, виготовлених шляхом сканування.

Заява та документи для державної реєстрації в електронній формі подаються з обов'язковим накладенням заявником власного електронного цифрового підпису.

Як довго розглядаються документи і скільки це коштує?

За проведення державної реєстрації фізичної особи — підприємця справлення плати законодавством не передбачено.

Розгляд документів, поданих для державної реєстрації та проведення інших реєстраційних дій щодо фізичних осіб —

підприємців проводиться протягом 24 годин після надходження документів, поданих для державної реєстрації та проведення інших реєстраційних дій, крім вихідних та святкових днів.

Які причини можливого зупинення розгляду документів?

1. Подання документів або відомостей не в повному обсязі.

2. Невідповідність документів вимогам до оформлення документів.

3. Невідповідність відомостей, зазначених у заяві про державну реєстрацію, відомостям, зазначеним у документах, поданих для державної реєстрації, або відомостям у Єдиному державному реєстрі.

4. Невідповідність реєстраційного номера облікової картки платника податків або серії та номера паспорта відомостям, які містяться в інформаційних системах інших органів державної влади.

5. Подання документів із порушенням встановленого законодавством строку для їх подання.

6. Невідповідність відомостей, зазначених у документах, поданих для державної реєстрації, відомостям, що містяться в Єдиному державному реєстрі.

Розгляд документів зупиняється на строк, що становить 15 календарних днів із дати їх зупинення. Повідомлення про зупинення розгляду документів із зазначенням строку та виключного переліку підстав для його зупинення розміщуються на порталі електронних сервісів у день зупинення та надсилаються заявнику на адресу його електронної пошти.

Чи є конкретні підстави для відмови у державній реєстрації ФОП?

1. Документи подано особою, яка не має на це повноважень.

2. У Єдиному державному реєстрі містяться відомості про судові рішення щодо заборони у проведенні реєстраційної дії.

3. Не усунуто підстави для зупинення

розгляду документів протягом встановленого строку.

4. Наявні обмеження на зайняття підприємницькою діяльністю, встановлені законом.

5. Наявність у Єдиному державному реєстрі запису, що фізична особа вже зареєстрована як ФОП.

Повідомлення про відмову у проведенні державної реєстрації повинно містити посилання на конкретну норму (пункт, статтю) законодавства із зазначенням, що саме порушено під час оформлення.

Відмова у державній реєстрації здійснюється протягом 24 годин після надходження документів, поданих для державної реєстрації, крім вихідних та святкових днів.

Після усунення причин, що були підставою для відмови у державній реєстрації, заявник може повторно подати документи для державної реєстрації.

Які дії ще потрібно виконати після реєстрації?

Після того як фізична особа зареєструвалася підприємцем, їй потрібно:

1. Зареєструвати книгу обліку доходів. Для цього подається заява на ім'я начальника Державної фіскальної служби, де особа перебуває на обліку, складена в довільній формі, а також сама книга.

2. Щоб подавати звітність через інтернет, потрібно отримати ключ електронного цифрового підпису, безкоштовно, в Акредитованих центрах сертифікованих ключів (далі — АЦСК) податкової чи в будь-якому іншому АЦСК.

3. Якщо особа планує отримувати дохід у безготівковій формі, потрібно відкрити поточний рахунок підприємця.

Куди звертатись по правову допомогу?

Координаційний центр із надання правової допомоги:

м. Київ, вул. Січових Стрільців, 73, офіс 312.

Телефон: (044) 486-71-06.

■ ДОЛІ

Місце майстрів

Чому крізь сито кордонів із Європою відсіюються найкращі фахівці?

Інна ТЕСЛЕНКО

Вітри перемін, здійнявшись над Україною, сколошкали не тільки схід. Разом із переселенцями тривоги і неспокою вони навіяли й благословенному Закарпаттю. Традиційно пістрявий за національним та світоглядним складом місцевий люд, що роками мирно уживався, не втрачаючи індивідуального колориту, опинився в ролі ласого пирога для геополітичних ігор. Українців-румунів-угорців-словаків, православних-лютеран-католиків-п'ятдесятників, які досі не переймалися відмінним між собою, воліючи підтримувати спільне, почали де м'яко, а де й агресивно зіштовхувати лобами. Навіщо?..

Ворота для Сіларда

Невеличку галявину на схилі садової ділянки в Шаяні Степан Людвигович спеціально залишив незабудованою, — аби було де з улюбленим онуком поганяти м'яча. І футбольні ворота змайстрував: жвавому й непосидючому Сіларду всі знайомі одногослосно пророкують кар'єру новітнього Пеле чи Бекхема. Дідусь свого часу теж небезуспішно грав у місцевій футбольній команді...

Внучок у Степана й Еріки Ганко троє: серйозна Богларка, комунікабельна Жозефіна, скромна Жасмін. А задержуватий енерджайзер-внук, у якому дідусь частенько впізнає свої риси, поки що один. І, звісно ж, саме з цим хлопчиком, як раніше зі свекром, а потім із сином, Степаном-молодшим, найкомфортніше було б обговорювати всілякі чоловічі справи. Їхня будівельна династія, як і чимало інших майстровитих родин із Хустського району, znana вже й по Україні, й у сусідній Угорщині, куди син при нагоді їздив на заробітки. Свекор, Олександр Карлович, був найталановитішим столяром у Вишкovo. Його вікна-двері, спальні й кухонні гарнітури з дерева й досі милують око й вірно служать багатьом місцевим родинам. Сам Степан Людвигович у молодості об'їхав із будівельними бригадами пів-України. Сину прагматичні угорці чи не після першого ж контракту запропонували постійну роботу з наданням виду на проживання. Там кваліфікованих майстрів уміють цінувати і пошаною, й фінансовою винагородою. Тільки от у цьому й заковика... Степан-молодший, якого запросили очолити будівельний підрозділ і переїхати до Будапешта з дружиною та дітьми, після недовгих міркувань, звісно ж, прийняв вигідну пропозицію. Ні в рідному Закарпатті, ні будь-де в Україні такого від офіційних осіб чекати даремно. Хіба що прийдуть із ретельною інспекцією, якщо наважиться якусь власну справу відкрити... А от батькові це рішення — ножем у серце. Кілька місяців повки склепачили ночами був нездатен. Як же це? З рідної землі, з дому, спроектованого і зведеного власними руками, — за кордон... І онук поїде, так і не зігравши омріяний сімейний матч, не забивши дідусеві гола в нові саморобні ворота?..

Україна без кордонів

Можна багато розмірковувати про міжнародні й міжнаціональні стосунки, — згадувати історію, обговорювати правила і закони... Більшість прикордонних закарпатців звикли знаходити спільну мову попри різницю в походженні. Вишківська селищна рада, депутатом якої місцева угорська громада часто обирала Степана Ганка, об'єднує в п'яти населених пунктах близько п'ятнадцяти тисяч людей. Крім центрального селища на понад ста двадцяти квадратних кілометрах територій, їй підпорядковуються села Мадьорош, Ракош, Шаян та Яблунівка. Власне, по самих топонімах можна здогадатися, що здавна тут мешкало чимало мадярів та румунів разом з українцями.

У нас, у Вишкovo, і зараз дві великі школи, — українська, в якій навчається близько тисячі учнів, та угорська, яку сьогодні відвідує близько 700 дітей,

Степан і Еріка Ганко: світом цікаво подорожувати, жити затишніше на Батьківщині.

— розповідає Степан Людвигович. — Кількість сімей з угорським корінням, які раніше переважали, останніми роками значно зменшилася. Тільки в Будапешті, за моїми підрахунками, 170 сімей виїхало... Повертаються іноді навіть пустуючі домівки з Чехії, Англії, Австрії... Еміграція, в основному, через неможливість заробити на достойне життя, навіть маючи хист і бажання працювати. Звісно, в першу чергу їде молодь, — у них і сил більше, й менше страху, та й іноземні мови вивчати не лінуються. Останнім часом батьків не лише «на європейську пенсію» забирають, — майстерність старшому поколінню також стає у пригоді. У нас традиційно багато хороших майстрів будівельних професій, які раніше, як і я, в основному по Україні роботу знаходили. Непогано заробляли, мали можливість і людям, і собі гарні будинки зводити. Та й у Хустському районі мали виробничі потужності для таких майстрів чималі — меблева фабрика на весь колишній Союз гриміла. А консервний завод, швейні цехи по кількості робітників забезпечували роботою, а якісною продукцією — півконтиненту... А потім якось усе занепало, знецінилися кваліфіковані фахівці... У нас здебільшого останнім часом не стільки заробляють, скільки витрачають, — курортна місцевість, все-таки, хоч і сезонна... Був період, коли всі шукали хоч якусь роботу, аби прогодувати сім'ю. Адаптація до Європи розмила кордони навіть не офіційним безвізом, а у свідомості. Люди, які мають хорошу кваліфікацію, але позбавлені в Україні можливості повноцінно реалізуватися, вимушені обирати варіант трудової еміграції. І, звісно, простіше тим, хто може вільно спілкуватися мовою країни, куди від'їжджає...

Добре там, де ти свій

Попрі звичну для Закарпаття мультикультурність, відомий лікувальними водами Шаян навіть у період воєн і революцій не знав ні злодій, ні жорстких конфліктів. Курортники, які з давніх-давен приїздили сюди на лікування, теж не завдавали клопоту: купували у тутешніх

Служба на флоті переконала Степана Людвиговича, що за безкрайніми горизонтами теж є обітовані землі. А будівельна практика — що тільки якісно зведеному будинку не страшні ніякі шторми.

обумовленість. Степан і Еріка з великою пошаною розповідали і знайомили мене з багатьма місцевими майстрами різних національностей, які працюють із деревом, як брати Варга, гранітом, як Степан Дяргтов, шкірою, металом і роботи яких, вочевидь, заслуговують окремих розповідей... Був серед них і батько нині відомого в Європі лікаря Миколи Коршинського. Батьки його, місцеві селяни: тато Миколай — українець, мама Олена — угорка. Сину після закінчення медінституту й інтернатури сім'я просто не мала можливості зібрати кілька тисяч доларів в якості оплати за робоче місце в районній медустанові. Отже, у вимогливій Європі українському фахівцю без протекції і хабара «людині системи» справді пробитися легше, ніж крізь чагарники рідної бюрократії?..

Чому Україна-держава стала чванливою мачухою для власних талановитих дітей, які знаходять повагу і прихисток у сусідів?.. З яких будівельних матеріалів зведена та важкоздоланна стіна, яка стає невидимим, але таким реальним кордоном для повноцінної реалізації нашого талановитого потенціалу? На ці питання у Степана Людвиговича поки що немає відповіді. Знає він точно одне: тільки люди, навчені добре робити свою справу й поважати достойних ближніх, зможуть створити здорове і захищене середовище і для власної родини, і для інших. Незалежно від того, в якій країні вони перебуватимуть. Але дуже хочеться, щоб на маленькому футбольному полі в саду, посадженому дідушеви руками, безтурботно ганяли м'яча і онуки, і правнуки... ■

■ ПЕРЕДПЛАТА-2018

Інтернет для всіх — газета для обраних

Поспішіть передплатити «Україну молоду» на наступний рік

«Україну молоду» у своїх відгуках і читачі — як зі столиці, так і з глибинки, — і колеги-журналісти оцінюють як головну національну газету держави. Редакція «УМ» і надалі намагатиметься бути гідною такої високої оцінки і вашої уваги, шановні читачі.

Нині вже закінчується передплата на «Україну молоду» на 2018 рік.

Оформити передплату можна у відділеннях поштового зв'язку, в операційних залах поштамтів, у пунктах приймання передплати, на сайті УДППЗ «Укрпошта» www.ukrposhta.ua, ДП «Преса» www.presa.ua.

До наших постійних читачів ми традиційно звертаємося: якщо ви багато років передплатуєте «Україну молоду» — порадьте передплату і своїм родичам, друзям, сусідам, знайомим.

Передплатна вартість «України молоді» на 2018 рік:

на місяць — 55 грн. 51 коп.,
на квартал — 166 грн. 53 коп.,
на півроку — 333 грн. 06 коп.,
на рік — 666 грн. 12 коп.

Передплатний індекс — 60970

Для організацій, юридичних осіб:

на місяць — 75 грн. 51 коп.,
на квартал — 226 грн. 53 коп.,
на півроку — 453 грн. 06 коп.,
на рік — 906 грн. 12 коп.

Передплатний індекс — 01555

П'ятничний номер:

на місяць — 20 грн. 13 коп.,
на квартал — 60 грн. 39 коп.,
на півроку — 120 грн. 78 коп.,
на рік — 241 грн. 56 коп.

Передплатний індекс — 49497

«Укрпошта» додатково за саму процедуру оформлення передплати бере: на місяць — 2 грн. 00 коп., на квартал — 4 грн. 60 коп., на півроку — 5 грн. 60 коп., на рік — 8 грн. 60 коп.

«Україну молоду» можна прочитати в усьому світі через партнерську мережу PressReader

Тарас ЗДОРОВИЛО

■ ВЛАСНИЙ ДОСВІД

«СТОЇМО В ЧИСТОМУ ПОЛІ, ДРОВ НЕМАЄ — ЗАМЕРЗАЄМО!»

Контрактник «циганської» бригади — про життя на передовій і в тилу

Однією з найбоєздатніших бригад у ЗСУ є 53-тя бригада, адже має чималий досвід боїв, хоча свого часу її формували з кого тільки можна було: «циганська», як називають її самі бійці. До того ж вона — чи не єдина, яка не має свого постійного місця дислокації. Бригада нещодавно з передової — зі Світлодарської дуги (лінії оборони, на яку на початку 2015 року відійшли з Дебальцевого підрозділи ЗСУ). Й після ротації зараз перебуває «на відпочинку» в спартанських умовах: особливий склад набирається сил... у дніпропетровських полях у військових наметах. Вочевидь військове керівництво нічого не навчив лютий 2016-го: тоді бійці 53-ї бригади, обурені відсутністю води, харчів та найелементарніших умов, самовільно залишили полігон «Широкий лан» і здійснили 40-кілометровий марш на Миколаїв (делеговано було третій батальйон). Днями вдалося поспілкуватися з контрактниками цієї багатостраждальної бригади. Один із бійців, якого вдалося найбільше розговорити, попросив не називати ні його прізвища, ні позивного, бо, як він сказав: «Усе ж правда! А мене «з'їдять» — не побратими, а командири!»

«Якби нам у 2014-му дозволили йти вперед, давно б уже «їх» вибили»

■ На війну пішли добровольцем?

— Ні, був мобілізований 1 серпня 2014 року під час третьої хвилі з Одещини, де був на заробітках. До вересня був на полігоні «Широкий лан», а на початку жовтня — вже в Пискачах. Згодом нас звідти відвели й поставили в Красногорівку, потім були Авдіївка, Мар'їнка... Бачу, що й донині «сепари» в тих місцях не заспокоюються.

■ Ви щойно повернулися з передової на перепочинок? Яка зараз ситуація на «нулі»?

— Те, що показують по телевізору, — брехня! По телебаченню кажуть, що за день загинув один наш боєць, а заглянеш в інтернет — четверо... То й кому вірити? Віри немає нікому!

На «передку» зараз «бомблять», і ще й добряче! Принаймні можу це стверджувати щодо Світлодарської дуги: в основному нас із хлопцями там крили з БМП, СПГ та мінометів.

Нам же взагалі не дозволяли стріляти, особливо в останній тиждень — перед нашим виходом на ротацію. Коли ж знахобнілі «сепари» лізуть на нас (вони ж не йдуть до нас чай пити), тоді вже стріляємо — ми ж не будемо чекати, щоб вони в наші окопи прийшли й нам вуха повідрізали (сміється). Тоді ми плюємо на накази!

■ Чим відстрілюєтесь?

— У нас на позиції є вкопана БМП, інша справа, повторюсь, що нам не дають дозволу з неї стріляти. Є й «дашки» (ДШК — станковий крупнокаліберний кулемет Дегтярьова-Шпагіна, 12,7 мм. — Авт.), з яких теж не можна стріляти.

Тож беремо на себе відповідальність і відстрілюємося. А куди вже далі терпіти — вони нахабно окопуються вдень, та ще й махають нам руками, а нам керівництво каже: «Дивіться — не стріляйте!» Там, де ми були на «нулі», йде лісомута, потім Дебальцівська траса, а на її повороті — ми з одного боку, а вони — з іншого. І вони підкопалися вже до самої траси — далі нікуди, адже з іншого боку — ми.

Мені здається, що «сепари» відкриють цю трасу... Ще до Дебальцівської бійни в 2015 році, коли ми там стояли й час від часу когось зі своїх посилали в магазин, то вже тоді місцеві знали, що трасу відкриють, хоча ми про це не були в курсі. Вони нас неодноразово запитували, коли ж, мовляв, ви її відкриєте нарешті...

■ Якщо зараз «вони» відкриють трасу Бахмут—Дебальцеве, то що буде з вами?

— Якщо таке трапиться, то поставлять блокпости й там стоятимуть лише «погранці». Так було, коли ми виходили в 2016-му з Зайцевого — в Майорську поставили наш блокпост, а через тридцять метрів — «сепарський». Тоді цивільні курсували туди-сюди, а які були там черги... тисяч по вісім чоловік.

■ Який настрій зараз у хлопців на передовій?

— Та вже ніякий... Віри не ймемо нікому! Бо кому ж вірити, якщо на кожному

кроці брехня! На «передку» — одні контрактники. І ті, хто підписав на три роки, — старі вояки, вже поступово звільняються, а на їхнє місце присилають таких... І куди в тих військкоматах дивляться?

■ Яку загалом бачите перспективу щодо тривалості війни, розвитку подій на фронті?

— Мені здається, щоб зразу, в 2014 році, дали нам добро йти вперед, то не було б ні Дебальцевського котла, ні інших масштабних трагедій. Ми тоді зупинилися, а «вони» інтенсивно укріплювалися й укріплюються: роблять такі дзоти, що наші 120-міліметрові міномети їх не візьмуть.

А в нас бліндажі в один накат (один ряд колод. — Авт.) накрили — й «достатньо», а якщо хтось із сусідів накрив у два, то вже «шикарний бліндаж». Хоча, за інженерними нормами, має бути в три накати плюс метр зверху утрамбованої землі! Просиш ті колоди в начальства, а у відповідь: «Чекайте! Будуть!» А коли вони будуть?..

От на Світлодарській дузі: вкопалися, обладнали бліндажі (скільки туди ми своїх грошей вклали!), а нас звідти фактично вигнали! На наше місце зайшла 54-та бригада, як на курорт — на все готове! З якого дива нас звідти «виселили»? Та й узагалі, 54-та бригада — «місцева», Бахмутівська, й у них постійне місце дислокації за якоюсь сотню кілометрів від «передка».

Це ми, як цигани, по полігонах «відпочиваємо», хоча формально наше місце дислокації — в Дніпрі. Ось зараз стоїмо в чистому полі під Орловщиною (село в Дніпропетровській обл. — Авт.), а у нас немає дров — замерзаємо! Та фактично нічого немає, як «відійти» в таких умовах від боїв на передовій? Те ж саме було, коли ми виходили із Зайцевого, — зиму провели в полі у наметах під Черкаським. Якщо вітер, то в мороз навіть при мінус двох відчуття на всі мінус десять градусів.

І ми маємо всі шанси пробути в цих нелюдських умовах до весни наступного року. Можливо, підпишуть до 27 грудня документи, аби відправити нас на Авдіївку, що мало ймовірно. І знову ж таки, пот-

«У мене полягло чимало друзів. У 2014 році снайпер «зняв» одразу чотирьох. Спершу я навіть не зрозумів, чого хлопці попадали...»

рапимо з вогню та в полум'я, бо там іще й стрілятимуть... І знову ж таки, починай заново все копати, рити...

Я вважаю, що пункт посійної дислокації просто необхідний. Ось ми були двічі на передку по вісім місяців (Зайцеве та Світлодарська дуга), то дайте ж людям 3-4 місяці нормально відпочити. Дайте відпустки не по 10 діб, як нам тикає начальство, а належних 30 діб!

Нашій бригаді вже скільки раз обіцяли пункт постійної дислокації, останній раз — у Сіверськодонецьку... Наприклад, 93-тя бригада: зайшли в зону АТО, приблизно рік відбули й повернулися у свій рідний Дніпро. Або, коли я був у 28-й бригаді в 2014-2015 роках, відбули ми зону бойових дій і повернулися в рідну Одесу: ось тобі Чорне море, гуртожиток, куди може дружина приїхати з дітьми провідати.

■ А чого ж у 53-ї бригади склалася така ситуація?

— Бо ми — «цигани» на колесах. Я вже й сам не знаю, чому так. У минулому році до нас перед заходом на Світлодарську дугу приїжджав міністр оборони й пообіцяв: як тільки потім вийдете з передової, то вирушите в Сіверськодонецьк, який стане для вас пунктом постійної дислокації. Але ми чомусь знову потрапили в... поля та багноку на Орловщину. Фактично, ми і тут у гостях-приймах, бо стоїмо на полігоні 93-ї бригади. Тільки вони не так далеко від нас у ка-

Приблизно в таких умовах контрактники відпочивають у тилу після боїв на Світлодарській дузі.

зармах, а ми — в полі... Ось підуть дощі, сніг — усе капатиме в палатках на голову.

■ Постріл із СПГ коштує сто тисяч»

■ На вашу думку, події на сході — це все-таки війна?

— Ця війна — для начальства, для відмивання грошей. Ось я вистрілив по ворогу з СПГ (гранатомет, призначений для ураження танків, самохідно-артилерійських установок та інших броньованих цілей, а також для знищення живої сили і вогневих засобів противника. — Авт.), а мені керівництво каже: «Ти що наробив?! Такий постріл коштує сто тисяч!». То питається: на біса ти мене сюди на передову прислав?.. І наразі відбувається відмивання, мабуть, мільярдів. Навіть винити наших командирів не варто, бо на них тиснуть зверху. У першу чергу в цій війні зацікавлена наша владна верхівка.

Доходило якось на передовій і до того, що й снарядів не було, — роби, що хочеш. Пару разів за нагальної потреби не було боєприпасів для «бехи», а якось — і до СПГ.

демо воювати. Проте було підозрілим, що в останні два тижні щось батюшка до нас почав регулярно приїжджати.

■ Бойовий досвід дався нашій армії чималою кров'ю... Повоювавши більше трьох років, передасте «молодим» набутий досвід?

— На жаль, так. Перш ніж задіявати «молодого» бійця в боях — поговорю з ним. Розкажу, коли й де можна висовуватися з-за бруствера, а коли не варто цього робити. А в 2014 році скільки загинуло хлопців через брак бойового досвіду: десь постріл чи вибух, то «треба» ж подивитися — висунувся боєць, а снайперу лише цього й треба... А скільки загинуло чи покалічилося через підриви на розтяжках: щось блискуче — «треба» ж підняти...

Не розумію я й тих, хто везе патрони чи гранату додому. Питаєш: на біса тобі та граната, а у відповідь: «Рибу глушити!». Але ж вдома в тебе діти, які можуть ненароком узяти ту «цяцьку»!

І те, що «шманають» на блокпостах — це правильно. Але... У 2015 році, коли їхав додому, то від Попасної до Одеси мене перевірили на... 24 блокпостах. Невже не можна було написати якийсь папірець при перших перевірках, аби на всіх інших не робити одного й того ж?!

■ «Хохол, ідеш чай пити?» — «Зараз, лише перезаряджуся»

■ Як боєць почувастесь під час відпустки на мирній території?

— Важко... Будь-який різкий звук, удар, наприклад дверима, і я це сприймаю за «вихід» міни від «сепарів»... Та й люди «тут» ставляться до нас по-різному: одні ніби й із повагою, а інші — дорікають, мов, тебе туди хтось посилав?! Але й до цього звикаєш...

■ Доводилося бачити ворога в лице?

— У 2016 році в одному із населених пунктів нас із «сепарами» розділяла лише вуличка, і один із них за тридцять метрів від мене кричав із-за рогу будинку: «Хохол, ідеш чай пити?», а я йому: «Почекай, зараз, я лише перезаряджуся!..»

А в 2016 році в Зайцевому був випадок, коли бідолаха-«сепар» переплутав «свою» вулицю й заїхав на нашу. А коли зрозумів помилку, розвернувся й почав тікати. Хлопці дали автоматну чергу по машині, аби його спинити, й поранили в ногу. Так досі наша прокуратура тягає хлопців, бо вони, бачте, винні. Того «сепара» легше було тоді добити — морики зараз не було б, а тепер через нашу гуманність у хлопців проблеми. А документи, форма, зброя того прибуду виявилися... російськими!

Р.С. Днями прийшло повідомлення про бої на Світлодарській дузі: четверо наших бійців загинули, декількох — поранено... ■

Степан Полторак
міністр оборони України

«Має бути цивільний міністр, але хто він буде?.. Може, я вийду на пенсію і стану цивільним міністром, або хтось інший — це точно залежить не від мене».

■ ЗАКОНОТВОРЧИСТЬ

Без безпеки — нікуди

Україна ще не виконала свої зобов'язання перед Заходом щодо оборонних реформ

Олександр Литвиненко (ліворуч) і Олександр Вінніков під час «круглого столу» «Україна—НАТО».

Іван БОЙКО

У Раді нацбезпеки і оборони України нагадують народним обранцям про необхідність ухвалення закону про основи національної безпеки і сподіваються, що це станеться вже на початку наступного, 2018 року.

«Фактично завершено розробку базового закону про основи національної безпеки, і я дуже сподіваюся, що наступного року він буде ухвалений парламентом», — заявив заступник секретаря РНБО Олександр Литвиненко під час «круглого столу» «Україна — НАТО. Рік зближення та інтеграції. Плани, очі-

кування та підсумки взаємодії», який відбувся минулого понеділка.

Пан Литвиненко також зазначив, що ведеться активна робота над низкою дуже серйозних документів, пов'язаних із реформуванням системи секретності, захисту державної таємниці і з посиленням можливостей української розвідки.

Заступник секретаря РНБО зауважив, що нині здійснюється імплементація Стратегії національної безпеки, Концепції розвитку сектору безпеки оборони України, Стратегічного оборонного бюлетеня. Одним із найважливіших завдань він вважає досягнення взаємосумісності з НАТО, що є пер-

шою передумовою для просування України на цьому шляху.

У наступному році, наголосив Литвиненко, у РНБО очікують реалізацію сьогоднішніх досягнень. «Ми отримали багато напрацювань. Тепер їх треба фіналізувати. Ми вже маємо документи, їх треба приймати. Це дуже складний етап, але його можна зробити, і я переконаний, він буде виконаний у наступному році», — наголосив заступник секретаря РНБО.

Водночас голова Представництва НАТО в Україні Олександр Вінніков під час «круглого столу» нагадав, що Україна також має вже наступного року призначити цивільного міністра оборони й ухвалити концепцію реформування Служби безпеки України.

Зокрема, говорячи про плани на наступний рік, пан Вінніков зазначив: «Подальша активна імплементація зобов'язань з оборонних реформ в Україні у рамках Стратегічного оборонного бюлетеня, у тому числі це — перехід до цивільного міністра оборони у 2018 році».

Щодо нового закону про національну безпеку, на думку пана Віннікова, в ньому має бути чітко виписана роль і відповідальність у секторі безпеки та оборони. За його словами, наразі Україна має сфокусуватися на реформах, а вже після можна буде й обговорювати можливість членства України в НАТО.

Зауважимо, наразі міністром оборони України є генерал армії Степан Полторак. Цікаво, що пізніше сам пан Полторак заявив, що готовий стати першим цивільним міністром оборони України, вийшовши на пенсію.

«Має бути цивільний міністр, але хто він буде? Може, я вийду на пенсію і стану цивільним міністром, або хтось інший — це точно залежить не від мене», — не без гумору зауважив Полторак.

Генерал армії також наголосив, що рішення щодо кандидатури міністра оборони ухвалює Президент. ■

■ РЕГУЛЯТОР

Не кошмарте бізнес

Уряд обіцяє зменшити перевірки підприємців із наступного року

Іван БОЙКО

Кабмін планує відмінити понад 300 нормативних актів, що дозволить зменшити кількість перевірок підприємців. Як обіцяє Прем'єр-міністр Володимир Гройсман, планується змінити підхід щодо державного нагляду за роботою бізнесу, щоб зменшити кількість штрафних санкцій та можливості для корупційного вирішення питання.

«Треба визначити чіткі заходи перевірок, усе, що стосується життя і здоров'я громадян, має бути захищено державою. Державний рекет контролюючих структур має бути зупинений, а мораторій на проведення перевірок має бути виважений і розумний», — заявив глава уряду.

Прем'єр зазначив, що всі контролюючі органи мають до 1 квітня створити чек-листи, де чітко та зрозуміло прописати норми, за якими перевірятимуть підприємців. Тих чиновників, які за три місяці не впорються із цим завданням, пан Гройсман пообіцяв звільнити.

Перший заступник міністра економіки Максим Нефьодов додав, що нова система перевірок має запрацювати вже з 2018 року.

«Не йдеться про те, щоб віддати бізнес на саморегуляцію. Але кількість перевірок має стати значно меншою. Бо в деяких випадках складається враження, що, наприклад, ДСНС може взагалі не робити перевірки, а просто розсилати суми штрафів поштою. Бо порушення знаходять завжди», — сказав пан Нефьодов.

За його словами, це або через те, що перевірки є упередженими, або через те, що правила настільки заплутані та складні для виконання, що бізнес узагалі їх не виконує. Заступник міністра каже, що найближчим часом на повну міру запрацює база даних, де в онлайн-доступі буде весь план перевірок, чіткі критерії таких перевірок, законодавча база, результати перевірок, їх оскарження та інше.

«Підприємцю не треба буде наймати штат юристів, щоб розібратися у заплутаних правилах та в змінах у законодавстві, шукати інформацію по різних сайтах або деінде. Вся необхідна інформація буде зібрана в одному місці. Все буде просто і зрозуміло», — сказав Максим Нефьодов.

При цьому він зазначив, що згодом будуть також прописані правила, за якими інспекція зможе перевірити компанію попри мораторій на перевірку: «Це, в першу чергу, якщо ситуація стосується життя і здоров'я людей. Наприклад, якщо на підприємстві, яке забезпечує харчування дітей, буде знайдено інфекційне захворювання, то його діяльність спочатку повинна бути зупинена, а вже потім мають відбуватися перевірки».

Відтак урядовці прогнозують, що вже з наступного року бізнес відчуже покращення і зменшення кількості безпідставних перевірок. Зокрема, керівник державної регулятивної служби Ксенія Ляпіна зазначила, що новими правилами перевірок «зменшать роботу для НАБУ», оскільки у перевіряючих органів буде менше можливостей для корупції.

За її словами, в 2014 році в Україні було проведено 335 тисяч перевірок (без урахування фіскальних перевірок). А в 2017 році, коли працював частковий мораторій (перевірки тільки за скаргами громадян), було проведено всього 74 тисячі перевірок. ■

■ ВІДЗНАКА

Внесок усіх і кожного

МВС нагородило волонтерів, які допомагають бійцям на Східному фронті

Іван ПОВАЛЯЄВ

Заступник міністра внутрішніх справ Тетяна Ковальчук та голова Громадської ради при МВС Володимир Мартиненко нагородили відомими відзнаками волонтерів, які допомагають бійцям у зоні проведення антитерористичної операції.

«Кожен з нас повинен робити внесок у розвиток нашої країни, аби були відчутні зміни на краще. Не стояти осторонь і критикувати, а щось робити самому, зважаючи на свої можливості. Я дякую волонтерам, які са-

мовіддано працюють задля допомоги нашим правоохоронцям та бійцям у зоні проведення АТО», — зазначила Тетяна Ковальчук.

Заступник міністра також додала, що Громадська рада при МВС повинна активно залучати суспільство до роботи міністерства і трансформацій, які наразі воно впроваджує.

«Громадська рада — перша ланка, яка повинна взаємодіяти з суспільством і не просто бути ретранслятором того, що відбувається тут. А й бути активним учасником, аби залучати суспільство до

Володимир Мартиненко і Тетяна Ковальчук (праворуч) під час нагородження волонтерів.
Фото МВС.

роботи міністерства та впровадження Стратегії розвитку МВС до 2020 року. Громадська рада має бути критерієм оцінювання і підзвітності нашої роботи», — підкреслила пані Ковальчук.

У свою чергу, голова Громадської ради при МВС Володимир Мартиненко подя-

кував присутнім волонтерам за безцінну підтримку тих, хто обороняє нашу країну від агресора.

«Ви, волонтери, робите величезний внесок, допомагаючи нашим підрозділам у встановленні миру і спокою в Україні», — сказав Володимир Мартиненко. ■

■ ЗАКОН

«Інвалід» уже в минулому

Верховна Рада запровадила у законодавстві термін «людина з інвалідністю»

Іван ПОВАЛЯЄВ

Верховна Рада України схвалила у першому читанні законопроект №6710, яким у 44 законах змінила юридичний термін «інвалід» на «людина з інвалід-

ністю». За схвалення цього законопроекту проголосували 232 народні депутати у вікторок.

«Основна мета законопроекту — приведення законів України до уточнення назв у Конвенції про права осіб

із інвалідністю. Для цього у 42 законах слова «інвалід», «дитина-інвалід», замінюються словами «особа з інвалідністю» та «дитина з інвалідністю». Тобто, законопроект має в основному технічний характер», — пояснив народний депутат від фракції «Народний фронт» Максим Бурбак.

Народний депутат від «Самопоміч» Роман Семенуха, посилаючись на дані Мінсоцполітики, додав, що у 2016 році на 1 тисячу українців 61 людина має інвалідність.

«А це близько 2,5 млн. людей різних груп інвалідності. На 2017 рік понад 5 тис. людей офіційно отримали статус інваліда війни», — констатував нардеп. ■

■ ЕПІСТОЛЯРІЙ

Смітник історії
поповнився не
одним зрадникомНа жаль, і колишніми керманічами
УкраїниВіталій БУЛАВКО
Київ

Українські глядачі добре пам'ятають цього чоловіка з копицею сивого волосся, з хитрувато примруженими очима з передач Савіка Шустера чи «Свободи слова». Так, це він — Володимир Олійник, колишній народний депутат України, экс-«регіонал», колишній голова Черкаської міськдержадміністрації, заслужений юрист України, один із палких захисників диктаторських законів 16 січня 2014 р. Нині це — депутат-утікач, президент України в екзилі, разом із колишнім Прем'єром Миколою Азаровим очолює «Комітет із порятунку України». Правда, палкий «захисник» України не уточнює, від кого він збирається захищати її і чи потрібно її захищати взагалі.

Генеральна прокуратура оголосила Володимирі Олійнику підозру в антидержавній діяльності. Нині депутат-утікач спеціалізується на антидержавній, антиукраїнській діяльності. Ось, наприклад, Володимир Олійник стверджує, що чинний Президент України Петро Порошенко має намір утекти зі своєї Батьківщини, а тому відправив в Іспанію два літаки з майном. На запитання ведучого кремлівського пропагандистського шоу лише заподадливо киває головою, а чи справді так було? Мовляв, факти незаперечні. Так і хочеться запитати цього пана: ви що, допомагали заправляти літак паливом, що стверджуєте таке, чи, може, допомагали Порошенкові вантажити майно?

А нещодавно на черговому пропагандистському збіговиську в Кремлі «представник» від України В'ячеслав Ковтун одержав ляпаса від Володимира Олійника за те, що піддав сумніву його твердження про те, що семимісячне неможливість в Маріуполі (а це територія, підконтрольна Україні) померло від недоїдання. Звісно, нині в нашій країні не найкращі часи, але щоб хтось помер від голоду — вперше про таке чуємо. От і В. Ковтун висловив сумнів, що, на жаль, помирають і немовлята, але причини смерті можуть бути різні. «Не смійте чіпати дітей!» — заволав Олійник, підбіг до опонента й «нагородив» його добрячим стусаном. Треба ж якось демонструвати лояльність своїм нинішнім хазяям.

Так от, хотів би запитати Володимира Олійника: от він дав ляпаса за те, що хтось колись когось сказав, що нібито десь померло немовля (за принципом радіостанції ОБС — одна баба сказала). А чи переймається цей добродій долею мільйонів українських дітей, які померли лютою мученицькою смертю в 1932-33 рр., чи поклав він бодай квіточку до пам'ятника жертвам Голодомору? Дуже сумніваюся.

Зрадників ніхто й ніде не поважав і не поважає. Їх тільки використовують, а потім викидають на смітник, як непотріб. Нехай згадає В. Олійник долі В. Боженка, М. Щорса, Г. Котовського, В. Чубаря, С. Косіора і багатьох інших. Невже історія нічого не вчить? ■

■ ПОЛІТПАРНАС

Миша

Микола ЦИВІРКО
Київ

Чомусь нагорі піраміди
вигулькує щось тмяно-блякле,
хоча в синьо-жовтій хламиді...
Й радіємо ми з переляку.

Очолити поступ і битви
героїв Господь посилає.
Чи виняток з правил ми прикрий?
Що скажеш, святий Миколаю?

Чи, голови щертв розпаливши
на тризні по давніх героях,
останню хулити нам мишу,
народжену вчора горою?

■ ПАСЬЯНС

«Збиті льотчики» і шоумени

Серед імовірних нині кандидатів у президенти немає жодного державника

І. ШІМАНЧУК
Рівне

На четвертий рік війни з Московією замаячили на горизонті вибори Президента і до Верховної Ради. ЗМІ час від часу показують рейтинги основних можливих висуваних і їхніх партій, а висуванці ті самі, давно знайомі.

Наш Президент тільки на четвертий рік війни докумекав, що це війна, а ніяка не АТО, з танками й артилерією.

Пані Тимошенко, яка з переляку порадила Турчинову здати Крим, що він успішно й зробив, без будь-якого збройного спротиву здав з усім народним добром, тоді як там був боєздатний цілий армійський корпус, не рахуючи кораблі й авіацію.

Пан Бойко, який разом зі своїми «регіоналами», на чолі з Януковичем, повинен відповідати за війну з Московією, а він перетворився на основного миротворця і непогано почувається у Верховній Раді разом із перелицьованим Опозиційним блоком, особисто і через своїх партійців отримує цінні настанови з Москви.

Пан Рабінович — істинний вразник української ідеї.

До цих осіб додалися ще деякі шоумени. Пан Вакарчук, який раніше залишив Верховну Раду, бо депутатство — не його «амплуа», а от президентство — його улюблене заняття. А ще — пан Зеленський, для якого про всяк випадок зареєстрували партію «Слуга народу».

Як бачимо, всі названі і неназвані майбутні кандидати не є державниками, воїнами козацької крові, українського духу. Такі люди ніколи не приведуть Україну до перемоги. Як показала практика, вони керують державою не за Конституцією і законом, а «по поняттям», які в кожного свої: у Кучми — олігархічні, в Януковича — кримінальні, у Порошенка — бізнесові.

Мертвонароджені Мінські угоди не дали і не дадуть мирного життя Україні. Путін свого домігся, забравши Крим і частину Донбасу. Його мета — зробити там заморожений конфлікт, і ніяких миротворців він туди не допустить. Дивно, що цього не розуміють наші і західні лідери. Тільки вимоги і дотримання Вудапештського меморандуму можуть змінити політику Росії щодо України.

Українці можуть організувати

спротив незаконним діям влади, що показали Майдани, але до впровадження ідей Майданів не доросли. Причина криється у відсутності виразних майданних лідерів, які б створили партію Майдану і йшли законодавчим шляхом до влади. Цього не вдалося зробити активістам Майдану. Вони пішли служити олігархам і різним партіям сцени Майдану, які й узяли владу в свої загребуці руки.

На даний момент, як і раніше, дивує так звана демократична позиція, яка готова служити будь-кому, навіть іноземцям. Як сказав один відомий, нині покійний, «регіонал»: «їх розводять, як сліпих кошенят», а вони тому й раді.

Через Майдани і східний фронт боротьби з Московією пройшли сотні тисяч патріотів України, чому ж немає лідерів, які б створили Партію захисників України (ПЗУ) і законодавчим шляхом узяли владу в свої руки, знищили систему державного олігархату, провели необхідні реформи в державі?.. У нашій країні є багато розумних, фахових людей. Такі люди, професійно підготовлені, можуть відновити територіальну цілісність держави, вивести країну на світлу дорогу європейського життя. ■

■ НОВІ ТРАДИЦІЇ

З гордим іменем «петлюрівця»

Патріотичний рух — найкраща шана головному отаману військ УНР

Василь КАЛЧУГІН,
психолог Глобинської гімназії,
тренер команди «Патріот»
Глобине, Полтавська область

Над Полтавським краєм зорі
ясно сяють,
Україна в серці наших назавжди.
І Дніпро величний нас благословляє —
слава Україні! Слава навіки!

У мальовничому куточку Головачанського лісу Полтавщини восени цього року відбувся «Петлюрівський вишкіл» — це військово-патріотична спортивна гра, мета якої — розвивати в учнів дух патріотизму та формувати військові навички. На вишкіл зібралася учнівська команда з усіх районів Полтавщини. Злетілися, щоб першою на теренах нашої області грою-випробуванням уславити пам'ять про головного отамана військ УНР, її голови — Симона Петлюри. Цей талановитий будівничий українських Збройних сил народився і навчався в Полтаві. Тут розпочав свою педагогічну та військову діяльність.

Не стояла осторонь цієї важливої справи і Глобинська територіальна громада, яка спорядила на петлюрівський вишкіл ще зовсім юну, проте завзяту збірну команду, до якої ввійшли Максим Перепелиця й Настя Радченко (ЗОШ №3), Богдан Величко й Іван Шевченко (міська гімназія), Влада Якобі та Віталій Пронь із Жуківської школи, Віта Курченко та Дмитро Македон з опорної школи №5. Бажаючих поїхати на гру було чимало, але правила проведення змагань і жорсткий відбір претендентів дозволили створити досить підготовлену й функціонально мобільну команду з учнів 6-7 класів. Обласному зльоту передувала важка праця й терпіння не лише учасників, а й оргкомітету. Ігри проходили під орудою головного судді зльоту Олександра Безверного. Під знаменами, з давніми і сучасними бойовими піснями й гаслами юнь урочисто вихо-

Глобинська команда «Патріот» — наймолодші учасники «Петлюрівського вишколу-2017».
Фото автора.

дила на відкриття. Загальне захоплення й симпатії присутніх викликала наша, глобинська, команда «Патріот», бойове гасло якої лунало над плацом: «Станьмо всі до боротьби! Землю рідну України завжди захисти!».

«Петлюрівський вишкіл-2017» вітали Станіслав Комісаренко, начальник обласного туристичного центру для дітей та молоді, Олена Харченко, директор департаменту науки та освіти облдержадміністрації, мужні воїни АТО. По-справжньому красивим і видовищним був конкурс маршу та пісні, а ще — виконання стройових команд, під час якого оцінювали дії кожного учасника, командира й команди в цілому. Майбутні захисники Вітчизни демонстрували спочатку обов'язкову, а потім творчу програму стройового вишколу.

Злагоджено і вміло діяла команда нашої гімназії. Разом із бувалим туристом, директором Жуківської школи, ентузіастом туристичного руху в районі Олександром Кочмаром ми супроводжували її впродовж усіх етапів. Діти бачили нашу підтримку, вислуховували поради, а відтак діяли впевнено й завзято. Про-

явивши інтелект, юні глобинські «петлюрівці» успішно впоралися і зі складними теоретичними завданнями. У підсумку ми опинилися у золотій середині турнірної таблиці зльоту-випробування.

Гра досягла своєї мети. В усьому відчувалася висока духовність та незмінна солідарність з українським війсьством, з бійцями на фронті, бажання наслідувати їхній бойовий вишкіл, готовність до захисту Батьківщини.

Петлюрівський рух на теренах області є найкращим пам'ятником видатній історичній постаті — Симону Петлюрі, ім'я та справа якого десятиліттями плондрували й паплюжили в тоталітарній радянській імперії. З метою формування у підлітків і молоді патріотичних почуттів, здорового способу життя, сили, відваги, цілеспрямованості, витривалості, дисципліни міський відділ освіти вирішив запровадити «Петлюрівський вишкіл» у програму національно-патріотичного виховання кожного навчального закладу Глобинщини, зробити патріотичну гру-випробування новою традицією в рідному місті. ■

Ірина КИРПА

■ НА МЕЖІ

Зона тотального приниження

Контрольні пункти в'їзду-виїзду на лінії розмежування з ОРДЛО перетворили на район відвертого нехтування правами людини

Щодня через лінію розмежування проїжджає від 4 до 5 тисяч легкових автомобілів, власники яких стають здобиччю фейкових «митників» і прокаторів.

Міністерство з питань тимчасово окупованих територій і внутрішньо переміщених осіб України інформує, що за жовтень, наприклад, лінію розмежування, що розділила мешканців Донбасу, перетнули в обох напрямках понад мільйон осіб. Із них більше 800 тисяч громадян пройшли через кілька КПВВ у Донецькій області, а ще близько 300 тисяч осіб — через єдиний пункт пропуску, який діє на Луганщині.

Представники Благодійного фонду «Право на захист» пояснили, що кількість людей, які перетинають лінію зіткнення, значно зросла через збільшення звернень до Управління пенсійного фонду з питань перерахунку пенсій.

Ситуація істотно погіршилася з настанням холодів: із 29 жовтня КПВВ перейшли на зимовий графік роботи, який на півтори години коротший за літній. Підсумком такого «нововведення» стали величезні черги. Тим часом інфраструктура всіх КПВВ на Донбасі в огидному стані: відсутні туалети, навіси від снігу та дощу, місця для легковиків, а також освітлення.

Користувачі соціальних мереж, які стали невідомими свідками безчинств, що кояться на КПВВ, пишуть про численних

гендлярів, які торгують місцями в черзі, та про корумпованих силовиків, з якими «можна домовитися» за певну плату.

А от члени спеціальної моніторингової місії ОБСЄ фіксують у своїх звітах і повідомленнях про нові випадки мінування, провокацій і підривів у районі пунктів пропуску.

Представники Держприкордонслужби України розповіли, що на КПВВ і поблизу дорожніх коридорів на лінії розмежування на Донеччині окупанти з невідконтрольної території спеціально тимчасово перекривають пропуск громадян, щоб створювати черги біля КПВВ із боку України. У підсумку наші прикордонники опиняються перед вибором: або в прискореному порядку пропускати людей, які скупчуються в «сірій зоні», продовжуючи час роботи КПВВ, або залишати людей ночувати просто неба, перетворюючи їх на мішені для бойовиків.

На Луганщині єдиний КПВВ «Станиця Луганська» також не справляється з величезними навантаженнями. Це призводить до того, що громадяни не встигають перетнути лінію розмежування. Так, 15 листопада на

контрольованій урядом України території просто неба залишилося ночувати близько 200 людей. Їх розмістили на ніч у залі районного Будинку культури. Працівники ДСНС оперативно організували безплатне харчування. Також було забезпечено чергування бригади швидкої медичної допомоги.

А давно заплановане відкриття нового КПВВ «Золоте» постійно зриває терористичне угруповання «ЛНР».

Представники Тристоронньої контактної групи в Мінську близько року тому ухвалили рішення про початок функціонування дорожнього коридору «Стаханов—Золоте—Гірське—Лисичанськ». Уже на початок квітня цього року українська сторона після належного облаштування КПВВ «Золоте» поінформувала міжнародні організації про початок його роботи. Однак представники незаконних збройних формувань не пропустили транспорт і пішоходів через свій блокпост. Результатом цього стало те, що графік руху був зірваний, так і не розпочавшись.

Отримання та продовження перепусток для перетину кордо-

ну в зоні АТО також можна порівняти до подвигу. Сайт для їх оформлення (<https://urp.ssu.gov.ua/>) періодично недоступний через технічні проблеми. Ще у квітні до Тимчасового порядку, який визначає правила перетинання КПВВ у зоні АТО, було внесено зміни, згідно з якими, перепустки для перетину лінії зіткнення повинні були стати безстроковими. Але, як зазначає Донбас SOS, такими вони так і не стали.

Міністр із питань тимчасово окупованих територій та внутрішньо переміщених осіб України Вадим Черниш під час робочої поїздки на Донеччину провів міжвідомчу нараду щодо належного облаштування КПВВ. Представники відповідних служб звернули увагу на необхідність забезпечення пунктів пропуску дизельним паливом для обігріву наметів у зимовий період. «Кожен КПВВ має свої особливості облаштування, — зазначив Вадим Черниш. — Однак необхідно затвердити загальну стандартну структуру для всіх. Наприклад, наявність медичного пункту, питної води та санітарного вузла є обов'язковим для всіх КПВВ».

■ ДОВІДКА «УМ»

Про випадки корупції або неправомірні дії тих чи інших співробітників на блокпостах можна повідомити за телефонами:

Фіскальна служба (порушення, пов'язані з вантажними перевезеннями), окрема гаряча лінія сервісу «Пульс»: (044) 284-00-07.

Гаряча лінія прикордонної служби (зловживання на блокпостах): (044) 527-63-63 (цілодобово).

Телефон «гарячої лінії» СБУ: 0800 50 14 82.

Національна поліція: «102».

«Гарячий телефон» ГО Донбас SOS: 0 800 309 110.

На думку чиновника, необхідно скласти повний перелік майна, яке вже є на кожному КПВВ. Слід встановити, кому належить це майно та в яких організаціях воно перебуває на балансі. Така інформація допоможе точно зрозуміти, де та що необхідно змінити.

Актуальність роботи КПВВ доводить той факт, що за кілька років вони дозволили зловити чимало бандитів і небезпечних для суспільства елементів. Однак упорядкувати ці соціально значущі місця поки що не змогла жодна зі сторін. ■

■ ПОМСТА

Легендарне авто згоріло вщент

Подружжя Шумакив припускає, що це справа рук «путіноїдів»

Сергій ДОВГАЛЬ
Дніпро

Минулої суботи ввечері в селі Широкомоленка Синельниківського району Дніпропетровської області на подвір'ї оселі, де віднедавна живе подружжя Олексій та Жанна Шумаки, згорів дотла автомобіль Toyota Prius, 2001 року випуску, придбаний у березні 2006 року.

«Полум'я ми побачили через вікно. Коли вибігли на подвір'я, нічим зарадити вже не змогли. Авто відновленню не підлягає. Пожежники приїхали хвилин через 50, але їм роботи вже було нічого», — розповів «Україні молодій» Олексій Шумаки.

Думку про самозагоряння авто його господар відкидає, адже останні півроку він на ньому фактично не їздив через пошкоджений датчик двигуна. До Дніпра на роботу добирався на Smart City-Coupe, купленому в 2016 році, але ще древнішому — 2000 року випуску.

«Ми чули, як гавкали собаки, але на це не звернули уваги. Сусіди ще розповідали, що перед цим по селу їздив якийсь автомобіль, немовби щось шукаючи. З місцевими жителями ми живемо дружно, ні з ким жодного разу не конфліктували. Отож припускаю, що це могли зробити тільки «путіноїди», — ділиться своїми думками Олексій.

Конфліктує родина Шумакив хіба що з Державною міг-

раційною службою України, яка їм відмовила в наданні статусу біженців, і тому подружжя мусило звернутися до суду.

Олексій тут іще вбачає, що злу іронію міг відіграти і сюжет про нього (громадянина Росії, який різко критикував політику Росії щодо України і був змушений залишити батьківщину), показаний по одному з дніпровських телеканалів, де назвали не лише село, а й вулицю та номер їхнього будинку.

Саме наша газета першою серед друкованих ЗМІ України розповіла дивовижну історію цієї родини, уродженців російського Санкт-Петербурга. Коли сусідня держава захопила український Крим, Олексій обклеїв свій автомобіль написами: «Я вимагаю вивести війська з України», «Русобандерівець» і в тому ж дусі, висловлюючи таким чином свій протест. Через це життя в рідному місті стало для їхньої родини нестерпним. Навіть колеги по роботі, люди, здавалося б, високоосвічені й з прогресивними поглядами, перестали з ними спілкуватися. А з рідною сестрою припинили будь-які контакти, бо та вперлася на своєму: «Крим наш» — і більше нічого не хоче чути.

Зрештою, подружжя разом зі своєю донькою не побачило для себе іншого виходу, як розпродати все своє майно і переїхати жити в Україну. Але й тут, як бачимо, все для них складається не так просто, як варто було б сподіватися... ■

Хоч легендарного авто вже немає, але пам'ять про нього залишиться, як свідчення того, що не всі жителі Росії — «путіноїди».

■ ОРІЄНТИРИ

Поставили на карту

Створено оригінальну туристичну мапу Чорнобильської зони

Тарас ЗДОРОВИЛО

Чорнобильська зона, незважаючи на всі небезпеки, які вона таїть у собі, як магнітом притягує туристів. Адже майже кожен хотів би хоч раз у житті побувати там й усе побачити на власні очі. Тож, зважаючи на вимоги життя, настала нагальна потреба у створенні туристичної карти Чорнобильської зони — нею вже цього місяця можна буде скористатися. Ідея її створення виникла під час роботи над деталізованою географічною картою Чорнобильської зони, яку було розроблено кілька років тому. Та для туристів вона виявилася надто складною, тому й було вирішено зробити «популярну» версію, що слугувала б водночас і картою, і сувеніром.

Презентував широкому загалу незвичайну карту директор агенції «Чорнобиль-тур» Ярослав Ємельяненко, приурочивши цю подію до Дня вшанування учасників ліквідації наслідків аварії на Чорнобильській АЕС: «На перший погляд, ця карта нібито не зовсім серйозна, але насправді вона деталізована й допоможе туристам зорієнтуватися на місцевості».

Карта чимось нагадує мультфільм — на ній зображено шість основних локацій: будівля ЧАЕС зі ставком-охолоджувачем (у якому плавають відомі на весь світ величезні соми), місто Прип'ять, військове містечко «Чорнобиль-2», величезний радар «Дуга-1», адміністративний центр у місті Чорнобиль, звалище радіоактивної техніки.

Пан Ємельяненко запевнив, що мапа деталізована й допоможе туристам зорієнтуватися на місцевості, а ще вона порушує багато проблемних питань Зони: «Зокрема, там зображено велосипедиста, який мандрує територією, а з проханнями про створення велосипедних маршрутів звертаються велотуристи вже багато років поспіль. Також є будиночки самоселів, які досі живуть на території відселення і потребують допомоги. Намальовано портові крани Прип'яті, які періодично намагаються розпилити на металобрухт. А ще сталкера, який іде у напрямку ЧАЕС, — ця проблема теж наразі дуже актуальна».

Додамо, що мапу зони відчуження створив рівненський художник Олексій Огонь, і на це йому знадобилося менше місяця. У продажу новинка з'явиться вже найближчим часом. ■

Лариса ГРОМАДСЬКА

■ ПОСТАТЬ

«Тяжкі часи й екстремальні ситуації — наші вчителі»

Фантаст Олесь Бердник — дисидент і провідник Української духовної республіки

За офіційними записами, 25 грудня виповнюється 90 років від дня народження Олесь Бердника — всесвітньо відомого письменника-фантаста, футуролога, громадського діяча, правозахисника. Хоча фактична дата народження мислителя — 27 листопада 1926 року. Та це не суть важливо для сприйняття цієї особистості. Для багатьох українців і мислячих людей він став Провідником, Учителем, Духовним Наставником. Його філософію вивчають в університетах Канади і США. Це була дійсно людина з майбутнього.

Любов до України і прагнення до волі — від батьків

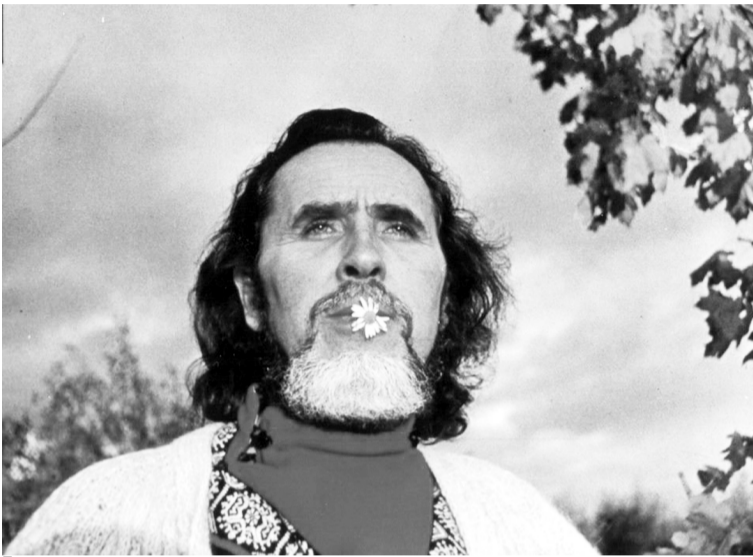
Олександр (повне ім'я) Павлович Бердник дитячі і юнацькі роки провів у мальовничому селі Кийлів Бориспільського району Київської області. Чарівна природа Лівобережжя Дніпра, розповіді рідних про багату історію козацького краю, Голодомор 1932-33 років, події Другої світової війни формували його світогляд, виховували любов до рідної землі. Малий Олесь навчився читати не з «Букваря», а з книжки діда Василя про зорі. Можливо, саме тому він мріяв про космічні польоти, і все життя не лише його погляд, а й душа була спрямована до неба.

Родовід Олесь Бердника з діда-прадіда походить із Кийлово. Цікаво, що і мати, і батько носили прізвище Бердник і мали далекі спільні пращурів. Батько Павло і дід Трохим були ковалями — представниками благородної професії. Мама Маруся Василівна походила з козацького роду. Про горду і вродливу дівчину в селі ходили справжні легенди. Старожили розповідають про Марусю з довгою русавою косою, яка їздила верхи на білому коні, а закохана вона була у якогось повстанця. Дійсно, Маруся Василівна підтримувала зв'язки з повстанцями, які на початку ХХ ст. не хотіли коритися більшовицькій владі, зокрема з Юрком Тютонником і, вірогідно, з отаманом Зеленим. Саме за це деякий час вона перебувала у Лук'янівській в'язниці.

Від своїх рідних Олесь Бердник успадкував прагнення до волі і незалежності, а любов до України проніс у своєму серці крізь усе життя.

У 1943-44 роках Олесь Павлович працював військовим керівником у Кийлівській школі, потім добровольцем пішов на фронт. Наприкінці 40-х років був випусковим редактором і кореспондентом у бориспільській районній газеті. Саме тоді він навчався у театральній студії Івана Франка і грав у театрі; організує аматорський театр для молоді у Борисполі. 1949 рік — за виступ проти радянської цензури у мистецтві його було вперше ув'язнено.

Одного разу на зборах (1948 рік) хтось із керівництва сказав, що деякі речі в українській класиці треба буде переробляти, щоб вони були співзвучні з совєцькими ідеями. А Бердник не витримав і сказав: «А хто це таку вказівку дав?». Старші актори принишкли, а виступаючий каже: «Сталін». А Олесь засміявся і у відповідь: «Що, Іван Франко уповноважував Сталіна міняти сюжети його творів?» Його попередили, що після таких слів краще забирати речі і тікати з Києва. Він залишає студію і їде до Львова, влаштується у газеті на роботу. Його, зовсім молодого, з романтичними планами у житті, арештовують.

Олесь Бердник.

Та майже 6 років сталінських таборів його не зламали, а лише додали впевненості і мудрості. Олесь Бердник розповідав в'язням про вічне життя, таїну Всесвіту, про майбутнє. Саме тоді й збагнув велику силу і вагу слова, його неймовірний вплив на людську свідомість. На його світосприйняття вплинули знайомства із багатьма людьми, бо за ґратами тоді перебувало чимало інтелектуальних, мудрих людей. У таборах були дуже хороші бібліотеки. Саме у сталінських тюрмах були справжні філософські університети Бердника. Адже після війни він устиг лише скласти екстерном іспити, вступити до театральної студії (яку так і не закінчив).

Віра у світову гармонію і торжество правди

Після повернення додому Олесь Бердник замислюється над таїною буття, вірить у створення досконалого суспільства, мріє про світову гармонію. Виходить низка його творів «Стріла часу», «Покривало Ізиди», «Чаша Амріти», «Серце Всесвіту», «Зоряний Корсар» (роман перекладено на 26 мов!) тощо. Його творами зачитується молодь, яка вірить у світле майбутнє, у торжество правди, у відродження України. Олесь Бердник пише про історичні події і козацьких ватажків, вклинює до своїх творів народні пісні, приказки, легенди, казки. Саме через фантастику Олесь Бердник кидав виклик системі, показував злочини тоталітарного режиму. Письменник-футуролог передбачив політ людини у космос, висадку на Місяць...

Багато творів Бердника потрапляють під заборону, деякі з них виходять у Великобританії, США, Канаді, інших країнах. Емігранти не лише захоплювалися і поширювали книги письменника, а й підхопили ідею створення Духовної Нації. Проте, яку зацікавленість за кордоном викликали його твори, письменник дізнався значно пізніше. Він знову потрапляє під переслідування органів КДБ за «містичні погляди». Твори Бердника вилучають із книгарень, у газетях пишуть, що він ідеаліст, містик, космічний націоналіст.

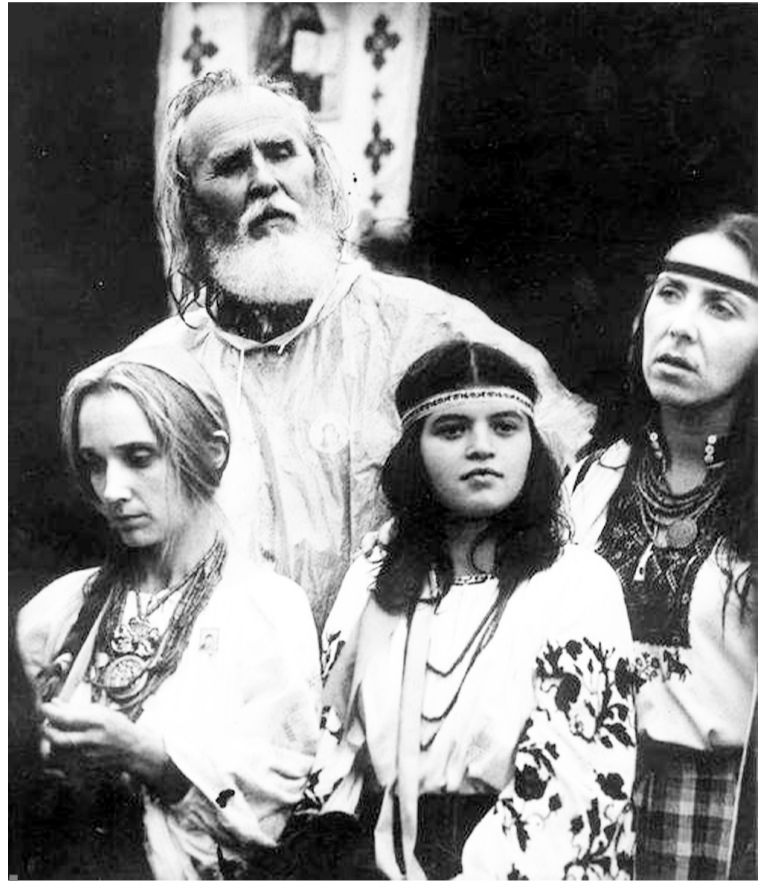
На початку 70-х років пись-

менник разом із Миколою Руденком і Оксаною Мешко створюють правозахисну організацію — Українську Гельсінську групу. За виступ на захист дисидентів-шістдесятників, за вільнодумство у творах він перебував під постійним наглядом. Його виключають зі Спілки письменників, вилучають друкарську машинку. Руденко і Бердник активно досліджували і синтезували праці з біології, фізики, філософії, економіки, футурології, релігії, екології.

Друзі допомогли влаштуватися Берднику в художню об'єднання, де він отримує можливість малювати. А талант художника у нього був дійсно неабиякий. Він створював ескізи до вітражів в українському стилі, малював портрети, але найчастіше з-під його пензля народжувалися космічні сюжети. Олесь Бердник майстерно вирізав на дереві козаків і кобзарів...

Важливою у житті Олесь Павловича була зустріч із художницею Валентиною Сергіївною, яка стала не тільки Берегинею сімейного вогнища, а й вірним другом і порадником, людиною, навколо якої і сьогодні збираються прихильники ідей письменника. У них народилося двоє дітей — донька Громова і син Радан. (Від першого шлюбу в Олесь Павловича є донька Мирослава.) З Києва родина Бердників переїздить до села Гребені Кагарлицького району Київщини, аби не наражати на небезпеку інших (оскільки власного помешкання у столиці не мали, то жили на квартирах і цим самим викликали підозри у кадебістів). Чому саме туди? Бо ще з дитячих літ Олесь Павлович із цікавістю дивився на правий берег Дніпра, який здавався йому незвичайним: там земля родюча, люди прекрасні й сильні, і серед квітучих садів на крутих схилах знаходиться країна Правди і Добра.

1979 року — друге ув'язнення за антирадянську діяльність і пропаганду, як «особливо небезпечний рецидивіст». Бердник відбуває близько шести літ таборів у Пермській області. У сусідніх камерах покарання відбували Василь Стус, Левко Лук'яненко, Василь Овсієнко, В'ячеслав Чорновіл...

Письменник завжди проявляв українську сутність.

Українська Духовна Республіка Олесь Бердника

У 1989-му Олесь Бердник створює громадську організацію «Українська Духовна Республіка» (УДР), конституція якої проголошує братерство українців усього світу. Понад усе — загальнолюдські цінності, прихід миру і щастя, подолання будь-яких суперечностей. Олесь Бердник вважав, що «ядром консолідації має бути Дух у всій його всеохопності: мистецтво, культура, наука, релігія, філософія, любов, краса, безстрашна думка, прагнення до свободи». Письменник підхопив і продовжив ідею Григорія Сковороди про Горню Республіку Духу, де всі люди житимуть у злагоді й любові. Ще у 70-х роках минулого століття він розумів, що лише економічно створити міцну державу, відродити суверенітет України неможливо. На перше місце він ставить духовність, прагне відродити дух української нації. За це його ідеї називали утопічними. До речі, ще на першому Соборі УДР (1990 р.) на Говерлі було проголошено Незалежність України.

Послухати мудрі слова Олесь Бердника йшли тисячі людей. Собори УДР проходили на Хортиці, в Коломиї, на Правобережжі Дніпра. Почалося стрімке відродження українських народних ремесел, кобзарства, національних традицій. УДР свого Провідника пропонує на посаду Президента України. ЦВК зареєструвала кандидатуру Бердника напередодні президентських виборів. Він пропонував Левку Лук'яненку, В'ячеславу Чорноволу об'єднатися і йти разом на вибори проти комуністів. Та з невідомих причин Олесь Павлович зняли з виборчих перегонів...

Олесь Бердник разом зі своїм побратимом, кобзарем Василем

Литвином об'їхали усю Україну, опікувалися створенням кобзарської школи у селі Стрїтівка Кагарлицького району, організували просвітницькі виступи-концерти, відвідували історичні місця і могили. Олесь Павлович побував у багатьох країнах світу, зустрівся з відомими мудрецами і філософами, вивчав філософію, релігію, історію народів світу. Але завжди був переконаний, що духовне відродження почнеться з України. Саме це підтвердив і Оракул Тибету, який зробив дивовижне пророцтво: із землі, що підняла на свій герб священну зброю Шиви (золотий тризуб), почнеться духовний підйом людства і розвиток цивілізації.

Бердника ніколи не полишала ідея об'єднання українців, пошуки внутрішньої свободи і пізнання самого себе. Він намагався знайти відповіді на запитання: «Який сенс нашого буття? Яку місію несе людина, кожна нація у цьому світі?».

Двометровий велетень був напрочуд доброю і чуйною людиною. Його щирості і любові до всього світу не зламали ні тюрми, ні гоніння (йому скрізь відмовляли у роботі). Олесь Павлович любив і жалів дітей, тварин і навіть кожну травинку. Він був переконаний, що людина має шукати гармонії на землі, інакше вона руйнує все довкола і знищує сама себе.

Багатогранність таланту Олесь Бердника

То хто ж він, Олесь Бердник? Можливо, це людина з майбутнього, духовний Провідник, який стояв вище від буденності, «поза часом і простором». Багато хто вважає його своїм Учителем. Хоча жав, творив, любив, мріяв, намагався відшукати справедливість, уболівав за майбутнє України він так, як і багато інших людей. Він навчався у

школі, пережив два голодомори і Другу світову війну, відбув ув'язнення у сталінських і брежнєвських таборах... Але, здається, у нього ніколи не було ненависті до світу і людей. Це була надзвичайно світла особистість, яка прагнула дарувати радість усім навколо. Олеся Бердника Бог обдарував численними талантами, які навіть складно перелічити.

Олеся Бердника можна назвати мовознавцем. Він уклав цікавий пізнавальний філософський «Словник Ра», який перекується із санскритом — прадавньою українською мовою.

Олеся Бердник був прекрасним композитором — складав музику до власних віршів (найбільш відома пісня «Україно моя»), грав на музичних інструментах (на бандурі і банджо), мав гарний голос і добре танцював, незважаючи на двометровий зріст. І це не випадково, адже виріс він у високодуховній родині, де любили українську народну пісню, шанували книгу. Його мати Маруся Василівна (1902 р. н.) і батько Павло Трохимович (1900 р. н.) були освіченими людьми: слова «Воля», «Бог», «Мати», «Великдень» вони писали з великої літери (про це ми дізнаємося з листування у період ув'язнення Олесея Бердника з родиною — 50-ті роки ХХ ст.).

Олеся Бердника вважали перспективним талановитим актором. Та не судилося. У сталінські табори письменник потрапив, коли йому було лише 22 роки, сповнений енергії і прагнень до життя.

Можна назвати Олесея Павловича етнографом, фольклористом і українознавцем. У його творах ми зустрічаємо яскраві описи українських народних обрядів, звичаїв, традицій, одягу, менталітету українців. Він описує казковий світ українського села, де святом було звичаєве право, духовність, вшанування пращурів. Використовує у художніх творах прислів'я та приказки, мудрі народні висловлювання, сам створює крилаті висловлювання: «Дорослі — спотворені діти», «Квітка й серед багнюки не втрапить своєї краси. А багно, навіть всівшись усередині квітки, не звеличить себе», «Силою матерів тримається наш світ», «Жодна казка не вінчає славою недостойного», «Пісні наші, казки наші, думи народні ніде не проповідують ворожечі й розбрату», «Козаки були споконвіку»... Бердник пропагує прадавню українську міфологію і вірування, хоча не заперечує існування Ісуса Христа. Казки і легенди вплітає у свої твори.

Одним із перших Олесь Бердник був активним учасником Клубу творчої молоді (60-ті роки ХХ ст.) у Києві. Про це мені розповів народний артист України, режисер, мистецтвознавець, письменник, політик і громадський діяч Лесь Танюк, що був керівником КТМ, до якого входила творча інтелігентна інтелектуальна молодь.

Олеся Павлович був також чудовим фотографом, прекрасним художником і різьбярем. Під час роботи в мистецькому об'єднанні «Художник» робив вітражі. Олеся Павлович умів навіть добре шити (іноді шив собі сорочки і головні убори), створював ескізи для панно, які робила його дружина і друг Валентина Сергіївна Бердник-Сокоринська.

Мріяв про зорі і всесвітню гармонію, вивчав економіку, фізику, астрологію. Письменник завжди оптимістично дивився на все, хоч що б посилала доля, мав надзвичайно велику силу духу.

Йому доводилося голодувати по декілька тижнів, 11 років перебував у комуністичних таборах Сибіру; від нього відвернулася колишня дружина... За словами доньки письменника Громиці, він «завжди говорив, що тяжкі часи й екстремальні ситуації — наші вчителі. Батько любив повторювати: перша відсидка зробила його письменником, друга — мислителем, неввічливе ставлення з боку влади — дисидентом, виключення зі Спілки письменників України — художником. А хвороба подарувала можливість осмислити те, на що не вистачало часу раніше...»

Книжки письменника перекладені багатьма мовами: англійською, болгарською, французькою, чеською, словацькою, японською, угорською, польською, німецькою тощо. Роман «Зоряний Корсар» був виданий у 26 країнах світу.

Олеся Бердник відійшов в іншосвіт у 2003-му. За заповітом, він похований біля рідної хати у Гребенях у саду під кущем калини. Він хотів бути похований, як козак, тому могилу насипали у формі кургану. ■

Інна УСТИЛОВСЬКА

Днями в Києві оголосили переможців Книжки року ВВС. Її вручають у двох номінаціях — власне «Книга року ВВС» та «Дитяча книга року ВВС». Цього року переможницею стала «єдина жінка у короткому списку», як звернула увагу сама письменниця, — Катерина Калитко з книжкою «Земля загублених, або Маленькі страшні казки». Ця збірка оповідань вийшла друком у Видавництві Старого Лева цього року. Натомість, як розповідає УМ переможниця, писати її вона почала набагато раніше.

«Сформувала книжку наприкінці 2016-го, а писала впродовж десяти років. Це було дуже багато оповідань, з яких у фіналі у мене опинилося дев'ять. Деякі переписала, може, навіть ще дороблятиму. Я перфекціоністка, щоб зупинити процес вдосконалення — потрібен справжній вольовий рух. Показала кільком друзям і відправила до видавництва. А Видавництво Старого Лева не лише видало, а й подало на Книжку року ВВС. Я задумувала твір як збірку, а не роман у новелах — однак після «Арсеналу» почула таку думку — і зрозуміла, що твір цілком можна так трактувати».

Незмінний член журі Книжки року ВВС професор Національного університету «Києво-Могилянська академія» Віра Агеева ділиться з УМ: «Двох романів за день я прочитати не можу. Тож я читаю один роман за день — це нормально. Але про те, якщо буде книжка, частіше за все можу здогадатися з першої сторінки. Якщо людина вмє писати — це видно. Книжка Катерини Калитко одразу каже, що її варто читати. Там немає наскрізного сюжету — це окремі новели. Те, що Ка-

Валентина ГРИГОРЕНКО

«Коли цвіте папороть» — опера-феєрія, де показана вся самотність нашого народу! Глибина, могутність, єдність із Всесвітом. Від прадавніх часів до козаків-характерників! Опера, яка мала презентувати Україну у світі і яку заборонили на 40 років», — такі схвальні відгуки отримала прем'єра, що відбулася днями у Львівській опері.

Ще у 1977 році композитор Євген Станкович отримав пропозицію про написання масштабного сценічного твору від французької імпресарської фірми «Алітека» для Народного академічного хору ім. Г. Верьовки, що вимагало знайти нове, світле сучасне жанрово-видовищне рішення. Він згадує: «...Були сподівання, що нарешті прийшов час, коли світловий глядач зможе побачити і почути візирець найбагатшого українського фольклору і образів, викладених сучасною музичною мовою, перемислених композитором і постановником».

Фольк-опера «Коли цвіте папороть» стала зразком так званої «нової фольклорної хвилі». Суть цього напрямку — поєднання прадавніх народних мелодій чи інтонаційних тембрів в авторських творах із модерними принципами композиторської техніки. Того ж 1977 року на основі лібрето музикознавця О. Стельмашенка фольк-опери «Коли цвіте папороть» Станкович завершив. Прем'єра мала відбутись на початку концертного сезону 1979 року в Палаці «Україна» у Києві.

«Безпосередня історія прем'єри, якої не було, — констатує музикознавець Рада Станкович-Сполоська, — складається з ряду

КНИЖКОВА ШАФА

Не масова і не елітарна

Премію Книга року ВВС отримала збірка новел

терина їх поєднала, — цікавий жанровий експеримент». Сама письменниця говорить, що дев'ять оповідань мають «проблемні маячки» та мігруючих героїв, які поєднують книжку єдиною. Наприклад, це образ Богородиці як спільної матері, до якого мають стосунок усі герої, які по-своєму сироти. Також, як данина постмодернізму, в оповіданнях повторюються схожі типи сюжетів, трансформуючись залежно від географії та історичних обставин під час втілення у долях різних героїв.

Премію «Книга року ВВС» вручають із 2005 року. Час від часу навколо списків чи переможців премії починаються обговорення з боку критиків. Одні нарікають, що перевагу журі надає занадто елітарній літературі, ігноруючи «те, що всі дійсно читають», інші — що акцент роблять на масовості, забуваючи про «справжню літературу». Віра Агеева для УМ коментує це так: «В дорослій п'ятірці ВВС цього року не було книжки, яку можна назвати масовою. З нашими тиражами поняття «масове» — взагалі ефемерне. На неї хіба що може тягнути «Не озирайся і мовчи» Макса Кідрука, яка була в довгому списку. Але вона досить нудна, щоб віднести її до масової. Ми відзначаємо просто хорошу літературу, яка не є масовою, однак я б елітарною її теж не назвала. Якщо під «елітарною»

розуміти складний філософський роман, то такого у нас, на жаль, немає. І повністю масової, виходить, теж. Це твори для звичайного читача».

За найкращу дитячу книжку цього року нагородили Анну Коршунову — авторку «Коппа і компанії». Її книжка вийшла друком у видавництві «Час майстрів». Члени журі зазначили, що твір має щось спільне з «Тореодорами з Васюківки» Всеволода Нестайка, та пожартували: єдиний мінус книжки — там дуже мало дівчат. Анна Коршунова, для якої перемога виявилася несподіваною, зізналася, що зараз пише продовження книжки, і там дівчат набагато більше.

Також до короткого списку «Книжки року ВВС» увійшли такі твори: «Інтернат» Сергія Жадана, «Харків» Олександра Ірванця, «Шенгенська історія» Андрія Куркова та «Танжер» Йвана Козленка. Останнього, до речі, культурний світ знає як гендиректора Центру Довженка, тож під час вручення йому диплому учасника «Книжки року ВВС» більшість присутніх потішила, але не здивувала фразою Козленка: «Насправді, я — не письменник». До фіналу номінації «Дитяча книга року ВВС» дійшли «Миші» Соні Атлантової, «Старшокласниця. Першокурсниця» Анастасії Левкової та «Піраміда Синтії» Олега Чаклуна. ■

ПРЕМ'ЄРА

Сорок років не цвіла папороть

Ніна Матвієнко співає у відродженій опері Євгена Станковича

Феєрія «Коли цвіте папороть».

абсурдних, але добре знайомих старшому поколінню слухачів обставин: нескінченні комісії, дзвінки перевіряючих з КДБ та ЦК, «ненав'язлива» опіка гостей, «м'які» рекомендації автору не приймати від них ніяких ділових пропозицій (а французи пропонували двадцять п'ять концертів у паризькій «Гранд Опера» та п'ятирічний контракт зі співпраці!), надзвичайне засідання художньої ради, міліцейські кордонні за участі кінних загонів навколо Палацу «Україна» в день генеральної репетиції і, нарешті, заборона прем'єри з нейтральним формулюванням «з технічних причин». Це рішення прийняв тодішній міністр культури С. Безклубенко».

За роки української незалежності неодноразово

визирвала мрія про надання сценічного життя повній версії феєрії «Коли цвіте папороть». Хотіли, зокрема, втілити концепцію автентичної постановки просто неба, у певному природному ландшафті з водою, живим вогнем, масштабними народними сценами. Але не складалося.

У триумфальній постановці Львівської опери задіяна Ніна Матвієнко — співачка, народна артистка України. Режисер-постановник — Василь Вовкун, новий гендиректор-художній керівник Львівської національної опери. Володимир Сіренко — диригент-постановник; Ганна Іпат'єва — художник костюмів; Артем Шошин — балетмейстер-постановник; Дмитро Ципердук — художник світла та візуалізація. ■

СТОП-КАДР

Як зустрілися козаки

У мультфільмі заспіває гурт Kozak System

Валентина ГРИГОРЕНКО

Державна студія «Українська студія анімаційних фільмів» представила Держкіно три 13-хвилинні епізоди мультфільму «Козаки. Навколо світу». У новому анімаційному серіалі легендарні козаки — Тур, Грай та Око — подорожують різними куточками світу. Зокрема, у нових серіях козаки відвідують Австралію, Індію та Америку, відкриваючи для маленьких (і не тільки!) глядачів культурні та знакові особливості цих країн. Козаки роблять це, як завжди, дотепно і з гумором. Потрапляючи в різні пригоди, Тур, Грай та Око вигадують загальноновідомі символи саме цих країн.

Одним з елементів звукового супроводу мультфільму є пісня «Іхв козак містом» у виконанні відомого вітчизняного гурту Kozak System.

«Нам дуже приємно, що чудовий анімаційний фільм про козаків родом ще з мого дитинства отримав нове життя і продовження в сучасній Україні, а ми з козаками масмо до цього безпосередній стосунок, написавши саундтрек», — прокоментував співпрацю фронтмен гурту Іван Леньо.

Нагадаємо, вперше анімаційні герої-козаки Тур, Грай і Око з'явилися на екранах в 1967 році. Їх створили режисер Володимир Дахно і художник-постановник Едуард Кирич на студії «Київнаукфільм». Едуард Кирич і зараз працював над новим анімаційним серіалом разом із режисером Мариною Медвідь. Продюсерами серіалу є Едуард Ахрамович і Дмитро Лісенбарт, виконавчим продюсером — Євген Татарінов.

Проект анімаційного серіалу «Козаки. Навколо світу» став переможцем 4-го конкурсного відбору Держкіно, отримавши державну підтримку в 3 млн. 157 тис. грн, що становить 55,5% від загальної вартості виробництва. ■

ТРАДИЦІЇ

Таїнство особливої вечері

Перевірені рецепти
до передріздвяного столу

Тетяна ЗІНЧЕНКО

«На столі — свята вечеря, вся родина за столом», — ці рядки з вірша Надії Гуменюк невдовзі стануть актуальними в кожній родині. Свята вечеря — особливо святкове родинне таїнство, величне і ні з чим не порівнюване. Вся родина, де б хто не був, за можливості збирається за столом до першої зірки. Є багато звичаїв, прикмет, «сценаріїв» Святвечора, але в кожній господі вони свої, особливі, з діда-прадіда або й сучасніші, але головне, що слово «вечеря» цього вечора набуває особливого сенсу. Вона — далеко не тільки їжа, це й віра, надія на добробут, злагоду, здоров'я, спільні бажання, плани, взагалі особливе відчуття родини і родинного коріння.

Основи

Щодо страв, то господині намагаються готувати їх 12, що символізує дванадцять апостолів і кількість місяців у році. Хто цікавиться народними звичаями та обрядами, набуває в ці дні неоціненного досвіду. Бо кожен регіон, та навіть кожне місто, містечко чи й навіть куток, має свої «родзинки» Святвечора, і всі вони — дуже цікаві й гарні. Десь до Святої вечері зовсім нічого не їдять, десь — постують, десь починають таїнство Святвечора з порання домашньої скотини, десь — із підкидання куті під стелю. Десь — із цілою промовою-побажаннями господарів, десь — із квоктанням дітей під столом, щоб водилася домашня птиця, десь — інші сценарії, не менш захоплюючі та символічні. Цікавий зустрічала звичай на Гуцульщині, де перед Вечерею старша із присутніх жінок — бабуся чи мама — символічно натирають часником родину, «щоб нічого не боліло». Часник, до речі, входить до переліку 12 страв Святвечора, як і сіль та хліб, тому насправді стіл не має ломитися від надмірностей, хоч і має назву «Багата Кутя». Страви на Святвечір пісні.

Основні страви — це кутя, сіль, часник, хліб, борщ із вухками, смажена чи інша риба, горохове пюре з різноманітними спеціями і приправами, квасоля в різних варіантах, поливка з грибів, вареники з картоплею (до речі, в деяких регіонах картоплю на Святвечір не додають нікуди взагалі, навіть у борщ), капуста, вишнями, сливами з медом, кисіль, пісні пампухи, салат з буряків із горіхами або маринованими грибами (шухи), оселедець, тушкована квашена капуста з грибами, узвар, вінегрет, голубці з тертої і вареної картоплі або з гречкою чи пшоном, з грибами, грибною юшкою, соління і квашення, словом, хто на що здатний і як налаштований. А налаштовані ми на Святвечір чудово!

Тому все починається з куті. Готують її з пшеничної куті, а також із ячмінної, рису — кому яка до вподоби. Замочити краще на ніч, а на ранок крупа виросте пишненькою паляничкою. Тоді її зварити, почекати, щоб прохоліла, і заправити. Заправляють — також кому що до вподоби: товченими маком, горіхами, медом, сухофруктами, тертим шоколадом, халвою, узваром, цукром. Інгредиенты поєднують також за власними уподобаннями. Найпоширеніший і улюблений усіма варіант: пшенична каша з медом, тертим маком, горіхами і родзинками. Дуже смачна, що казати! У нас на Житомирщині була поширена рисова з узваром — проста довершеність обрядової страви.

Пампухи — пухкі гостинці від предків

Тому що їх пекли ще наші бабусі-прабабусі. За ними господар не бачив родини, настільки багато їх було на таріллі — аж під стелю. Господар запитував родину: «Чи бачите ви мене за пампухами?» — «Ні!» — дружно відповідала родина. —

Риба під овочами.

«Отож щоб за таким же урожаєм у наступному році мене не було видно!» — втішався, закликав урожай, пророкував глава родини.

На Святвечір випікають **пісні пампушки**, і рецептом таких — пухких, як хмаринки, і смачних аж до казковості — ділиться тернопілька Лариса Пошпур, кулінарна майстриня, рецепти якої «прижилися» в багатьох родинах. Вона має два улюблені й перевірені рецепти — вибирайте!

Рецепт 1. Потрібно: півсклянки олії, півсклянки цукру, півсклянки води.

Все довести до кипіння, додати 500 мл холодної кип'яченої води, пачку ванільного цукру, 2 столові ложки спирту чи горілки, 50 г дріжджів і 800 г борошна і вимісити тісто, поки не відставатиме від рук. Тісто має бути не дуже і густе. Руки відразу змочуємо у воді, відщипуємо тісто, надаємо йому форму кульки і складаємо на піднос чи дощечку, змащену олією. І чекаємо, щоб підійшли, а коли будете формувати останню пампушку, то першу можна смажити.

Я зробила половину без начинки і гарячими обкачала в цукровій пудрі з ваніллю (гарячими обкачати навчила мене цюця з Варшави, мають таку скоринку смачну), другу половину з начинкою з вареної вишні в шоколаді, вже цукром не обсипала. Вихід — 38 великих пампухів. Борошно, можливо, також регулюйте, але тісто не повинно бути густим.

Рецепт 2. 4 картоплини зварити в 1 л води, воду злити і трошки остудити. До теплої додати 100 г дріжджів і 100 г цукру, почекати, щоб дріжджі заграли. Потім додати м'яту картоплю, 100 г олії, цукор ванільний і борошно — скільки тісто забере, місимо, щоб тісто відставало від рук. Зразу розкачуємо порціями і склянкою витискаємо кружечки, посередині робимо дірку у смажимо в олії (до холодної олії влити 3 столові ложки спирту), можна і будь-яку начинку давати: чи мак, чи джем.

Рибні страви і не лише

У пані Лариси Святвечірне меню доповнюється **рибою під овочами**, вона каже, що це дуже смачна страва, і рекомендує спробувати. «Підходить для цього рецепту будь-яке рибне філе, роблю як зі свіжої, так і з замороженої риби» — каже вона.

Рибне філе (1 кг) просушити рушничком кухонним і порізати на шматки, посолити і поперчити (чи приправити для риби посипати), обкачати в борошні й обсмажити в невеликій кількості олії до готовності. 4-5 середніх цибулин покрити кубиками не дуже дрібно, морквину потерти на бурякову тертку, я дала ще шматок кореня селери. Все протушувати до прозорості цибулі, додаємо томатну пасту (150-180), цукор і сіль до смаку, а також 400 мл води. Все повинно закипіти. Відразу цю масу виливаємо на рибу і накриваємо. Якщо соус вдавня дуже вже рідкий, можете додати трошки борошна.

Пісні пампушки.

Фото Лариси ПОШПУР.

Не переживайте, соус пройде аж до самого низу. Коли вистигне — риба готова. Це подаю на закуску, якщо ж ви хочете як гарячу страву, то дайте шар риби, шар тієї підливи, знов шар риби і шар підливи. На малесенькому вогні протушувати, щоб аж жир вийшов наверх. Дуже смачно, можете пасту замінити кетчупом будь-яким (але не соусом), просто потрібно кетчупу більше додати до цибулі з морквою.

Але, обдумуючи меню вечора, ми так само в перших його рядках уявляємо борщ із вухками. Вухка — варенички з грибною начинкою — вимагають лише трохи часу, а готуються аналогічно до інших вареників, хіба що ці — крихітні настільки, наскільки терпляча господиня. Для цього вечора слід приберегти своє терпіння максимально, казала мені мама. А ще вона казала, що невмілому руки не болять, якщо я натякала, що ті маленькі варенички я ліпяти не змію, причому так багато. Українки вміють ліпяти вареники, напевне, на рівні підсвідомості — пробуйте, хто це сумнівається, і ліпите!

У львів'янки Ірини Матичак є хороший рецепт **борщу на квасі** якраз до Святвечора. «Ми беремо трілітровий слоїк, ріжемо туди частинками почищений сирій червоної буряк, десь приблизно до половини слоїка, заливаємо холодною водою, а зверху кладемо 2-3 шматочки чорного хліба і ставимо у тепле місце на 3 дні, щоб вкисло», — радить господиня, як найкраще готувати буряковий квас, який, до речі, дуже корисний просто як напій. І на цьому квасі варимо смачну борщик, без бульби, без капусти, тільки квас, за смажкою з цибульки та бурячок (варимо свіжий, трохи підмаринуємо і додаємо до купи!) А буряк, на якому робився квас, викидаємо.

Господиня ділиться й рецептом відомої ще з давнини **киселиці** — поширеної страви на передріздвяних столах. Перемелюємо вівсяні пластівці у кавомолці на борошно. Ми варимо десь 7 літрів, також беремо трілітровий слоїк, додаємо по 6 ложок вівсяної муки і пшеничної, щіпку дріжджів (1г) і заливаємо водою, ставимо у тепле місце на 2-3 дні, щоб вкисло. Тоді проціджуємо крізь сито, доводимо до кипіння, весь час помішуємо, щоб не пригоріло, додаємо насіння кропу, кмину, часничок, сіль, перець за смаком. Киселиця має кислувато-гіркуватий присмак, але це дуже смачна і водночас корисна страва! І варимо до киселиці бульбу, але має бути ціленька, посипана смаженою цибулькою. Ми на Святвечір усе поливаємо цією смачненькою цибулькою! — ділиться вона.

Киянка Раїса Хоменко радить приготувати **рибну юшку**. «У нас цю страву називають «квасок», і, як на мене, смачнішого нічого немає. Спочатку готуєте юшку з води, томату чи томатного соку, обсмаженої дрібно порізаної цибулі й також обсмаженої, дрібно потертої моркви. Додаєте сіль, цукор, перець горошком, лавровий лист, і нехай усе це кипить хвилини

40-50. Тим часом рибу (я люблю тріску, хоч можна будь-яку) ріжете на шматки, солите, обкачуєте в борошні й обсмажуєте. Коли юшка буде вже готова, вкидаєте шматки обсмаженої риби, і нехай покипить ще хвилини десять. Виключаєте, даєте настоятися. Їсти бажано прохолодною. Смак неймовірний. Це — насичена юшка, а за рахунок риби, яку ви обсмажуєте в борошні й потім додаєте до бульйону, стає ще густішою.

Голубці на Святвечір у Раїси Хоменко також дуже цікаві — з пшоном та чорносливом. У начинку йде приварене пшоно, обсмажені на олії морква та цибуля, замочений і потім порізаний на шматочки чорнослив.

А що у вас сьогодні на вечерю?

Цікавий уже навіть процес цікавити-ся! Що, приміром, готують цього вечора на Волині? Киянка Олена Юрченко розповідає про **смачну капусту**, рецепт якої вона дізналася там і тепер він — один з її улюблених.

Капусту нарізаємо великими шматками, як кавун, складаємо в густатницю з товстими стінками, можна навіть у мішечок для випічки. Запікаємо, поки не стане м'якою та не потемнішає. Охолодити, нарізати невеликими шматочками, додати цибулі сирію та солоних огірків. Замість солі — розсолу з огірків. І запашної олії. Це мій улюблений салат для посту.

Львів'янка Тіна Троцак радить скуштувати горох із медом. «Моя бабуся варила горохове пюре і наприкінці додавала столову ложку меду! Ніколи не розуміла, для чого, але смак дуже відрізняється від звичайного пюре!».

І не забувайте про **яські** (велика біла квасоля) — також традиційну страву в цей вечір. «На Святвечір готую яські (зварити), — розповідає львів'янка Наталя Коляч. — Потушувати квашену капусту, окремо гриби з цибулею на олії. Зробити густу засмажку (борошно, вода або грибий відвар), усі продукти з'єднати, додати лаврове листя, перець чорний мелений, сіль і проварити на малому вогні ще трохи. Дуже смачно!».

Традиції живі й будуть жити! Готуйте до смачної куті! ■

А У НИХ?

Птаха щастя

Запікаємо індичку

Тетяна ЗІНЧЕНКО

Погодьтеся — на Різдво усе найкраще. Різдвяні дива, різдвяні гостинці, побажання, сюрпризи. І страви — також. Тому що святкує душа, тому все інше — це приємні супутники до цього. Ми тепер святкуємо Різдво і в грудні, наразі маємо два Різдва, тому також в очікуванні різдвяних див. А тим часом складаємо і різдвяне меню.

Мене особисто цікавив рецепт коропа в цибулевому соусі, і я його знайшла у львів'янки Наталі Підлужної — саме такий, як хотіла. За її рецептом, коропа, порізаного на шматочки, кидати у цибулевий соус і проварюють десь 15 хвилин. Додають лавровий лист, перчик, сіль, трохи цукру і шматочок масла. Викладають на тарілки і дають застигнути, як холодець. А соус роблять так: чистять до двох кілограмів цибулі, варять десь годину і дрилують через друшляк.

А ще гарна ідея — запекти в рукаві індичку — поширена різдвяна страва у світі. Індичка, запечена з верхками, начинена овочами, — дуже ніжна, рум'яна, надзвичайно духмяна страва — те, що треба для такого величного свята!

Потрібно: тушка індички, морквина, цибулина, селера, 250 г густих вершків, олія, перець, розмарин, сіль.

Тушку помити і посушити. Верхки розмішати з розмарином, сіллю та перцем і натерти тушку з усіх боків, ізсередини — також. Всередину індички покласти почищені й порізані великими шматками цибулю, моркву і селеру. Загорнути у фольгу і відправити в духовку, розігріту до 140 градусів, на 3 години. Потім зняти фольгу і тримати птицю в духовці ще годинку.

Плануючи своє передріздвяне та різдвяне меню, скористайтеся і нашими порадами. Різдвяного настрою!

Михайло Романчук
український плавець

«У мене багато що змінилося в голові після Олімпіади-2016. Після Ріо я зрозумів, що якщо ти сам не хочеш, то ніхто тебе не зможе змусити. Але якщо ставиш перед собою завдання, бачиш якісь цілі, то треба працювати над тим, щоб їх досягти».

Григорій ХАТА

ПЛАВАННЯ

Почерк чемпіона

Із трьома медалями завершила чемпіонат Європи на «короткій воді» українська збірна

На фініші 1500 м чемпіонату Європи на «короткій воді» Михайло Романчук виграв у олімпійського чемпіона Ріо-2016 — італійця Грегоріо Палтрінієрі — вісім секунд.

Фото з «Інстаграм» Михайла Романчука.

Довгих десять років українські плавці безрезультатно намагалися підкорити п'єдестал на чемпіонаті світу, аж поки Андрій Говоров, а слідом за ним і Михайло Романчук не стали призерами чемпіонату світу-2017 із водних видів спорту, котрий улітку відбувся в Будапешті. І якщо свою «бронзу» спринтер Говоров здобув на неолімпійській дистанції — 50 м батерфляем, то 1500 м, на якій Романчук виграв планетарне «срібло», повністю асоціюються з літніми Іграми.

У липні в столиці Угорщини талановитий вітчизняний стаєр практично на рівних змагався з іменитим італійцем Грегоріо Палтрінієрі, в підсумку програвши на фініші олімпійському чемпіону Ріо-2016 1,5 секунди.

Можливість знову помірятися силами з титулованим опонентом Романчук отримав на чемпіонаті Європи на «короткій воді». Зважаючи на досвід їхньої попередньої зустрічі, в Копенгагені від Михайла та Грегоріо очікували захопливої дуелі. Проте фінал дистанції на 1500 м пройшов за абсолютно не прогнозованим сценарієм, завершившись легкою перемогою 21-річного рівненчанина. Після того як підопічний Петра Нагорного першим доторкнувся бортика, довгих вісім секунд довелося чекати фінішу олімпійського чемпіона з Італії. До речі, на Іграх у Ріо-2016 Романчук показав більш ніж скромний результат. Фінішувавши на 15-му місці, Михайло неймовірно застудив своїх шанувальників та наставників, адже від нього на головних стартах чотириріччя чекали значно більшого.

Водночас молодий талант отримав неоціненний досвід, який

змусив його повністю переосмислити підхід до плавання.

«У мене багато що змінилося в голові після Олімпіади-2016. Після Ріо я зрозумів, що якщо ти сам не хочеш, то ніхто тебе не зможе змусити. Але якщо ставиш перед собою завдання, ба-

чиш якісь цілі, то треба працювати над тим, щоб їх досягти. А якщо не хочеш, то йди лежати на дивані або просто займайся в житті чимось іншим», — заявив після перемоги на ЧЕ-2017 Романчук.

Його стрімкий прогрес доз-

воляє новому президенту Федерації плавання України Андрію Власкову, котрий наприкінці листопада змінив на цьому посту Дмитра Качуровського, з оптимізмом говорити про майбутні літні Ігри в Токіо, прогнозуючи для української плавецької

збірної дві-три олімпійські нагороди.

«Ми розраховуємо на медалі з огляду на покращення системи управління збіркою України через тренерську раду. Водночас ми плануємо приділити більше уваги розвитку інфраструктури, адже без басейнів не може бути успіху в нашому виді», — наголосив Власков.

Сьогодні ж треба говорити, що лідери вітчизняного плавання, котрі переписують його історію, своїми успіхами зобов'язані «закордону». Приміром, Романчук завдяки підтримці бізнесмена Костянтина Григоришина живе й тренується в турецькому Белеку. Можливість тренуватися в Європі з провідними спеціалістами світу має й Говоров, який у Копенгагені також не залишився без медалі. На своїй коронній 50-метровій батерфляем, поступившись лише однією сотою російським Олександром Попкову, Андрій став віце-чемпіоном Європи, хоча на попередніх трьох чемпіонатах Європи на «короткій воді» Говоров вигравав «золото».

У Копенгагені піднялася на п'єдестал і Дарина Зевіна, котра, як і Говоров, уже давно вважається спеціалістом по «короткій воді». За «високі призи» в столиці Данії знаній киянці довелося змагатися з неперевершеною угоркою Катінкою Гошсу, котру в світі плавання називають «залізною леді». На підтвердження цієї тези угорська плавчиха-універсал здобула на ЧЕ-2017 шість золотих нагород. Натомість Зевіна обмежилася лише однією медаллю — «сріблом» на 200 м на спині. Була нагода у нашої співвітчизниці піднятися на п'єдестал за підсумками фіналу на вдвічі коротшій дистанції, однак там Дарина фінішувала четвертою. ■

ТЕНІС

Персональні орієнтири

Через необхідність захищати рейтингові очки в особистому рейтингу WTA прима українського тенісу пропустить поєдинок збірної в Кубку федерації

Григорій ХАТА

Нехай стрімкий прогрес Еліни Світоліної рейтинговими сходинками й не закінчився підкоренням пікової вершини, впродовж 2017 року найсильніша тенісистка України й наразі шоста ракетка WTA дарувала своїм уболівальникам море позитивних емоцій. Особливо вдавалася гра Еліні на хардових кортах, де в році, що минає, лідерка українського жіночого тенісу здобула три трофеї. Загалом, у 2017-му Світоліна виграла 79% проведених на «харді» поєдинків, що дозволило їй отримати негласний титул найкращого хардового гравця року.

По завершенні офіційної частини сезону прима українського тенісу зізналася, що завдання стати в нинішньому році першою ракеткою планети не було, хоча нагод піднятися на вершину рейтингу WTA у неї було чимало. Після того, як Серена Уільямс вирішила сконцентруватися на сімейних справах, перший рядок жіночого табеля про ранги постійно обіймають нові тенісистки. На зміну Ангелік Кербер, яка змістила з вершини «Чорну перлину», прийшла чешка Ка-

роліна Плішкова. Зовсім небагато часу побула тенісною прямою іспанка Гарбінье Мугуруса. А в статусі першої тенісистки планети завершила рік румунка Сімона Халеп.

Думається, допоки Уільямс-молодша займається вихованням свого малюка, на горі рейтингу жіночої тенісної асоціації й надалі триватиме постійна зміна лідерів.

Щодо Світоліної, то, продовживши демонструвати в новому сезоні старий теніс, вона неодмінно претендуватиме на чільну позицію у світовому протоколі. Багато в чому її прогрес рейтинговими сходами залежатиме від успішного захисту титулів, здобутих Еліною в 2017 році в Дубаї, Стамбулі та Римі. Власне, задля цього Світоліна й відмовилася від виступу за збірну України в матчі другої світової групи Кубка федерації проти Австралії, котрий має відбутися в лютому 2018 року. Приблизно в той самий час перша ракетка українського тенісу має захищати рейтингові очки на представницькому турнірі WTA «Прем'єр» у Дубаї, переможницею якого вона нині є.

Оптимальна підготовка до захисту титулу аж ніяк не передбачає перехо-

ду з одного виду покриття на інше. Натомість, якщо їхати з «синьо-жовтими» до Канберри, де проти австралійок доведеться грати на траві, готовність до дубайського «харду» буде далекою від ідеалу. «Нещасним випадком» називає ситуацію з жеребом, який відправив українську збірну грати поєдинок Кубка федерації на австралійській траві спонсор Еліни Світоліної Юрій Сапронов.

Варто відзначити, що не зіграє в цьому поєдинку за збірну України й другий номер вітчизняного тенісу Леся Цуренко, котра також вирішила сконцентруватися на персональній кар'єрі. Відтак лідером нашої команди в грі проти австралійок буде ветеран вітчизняного тенісу Катерина Бондаренко. ■

За відсутності двох перших номерів вітчизняного тенісу в матчі Кубка федерації проти Австралії лідером «синьо-жовтих» стане Катерина Бондаренко. Фото з сайту xsport.ua.

ХРОНІКА

Хокей

Здобувши на молодіжному чемпіонаті світу дві перемоги — над Італією та Литвою — команда Андрія Срюбка зберегла прописку в дивізіоні ІВ. У заключному матчі «синьо-жовті» мінімально (2:1) переграли литовців, які за підсумками змагань вилетіли до четвертої за силою ліги планети. ■

БЕБІ-БУМ

Різдвяний сюрприз

Енріке Іглесіас та Анна Курнікова вперше стали батьками

Аліса КВАЧ

Справжнім сюрпризом стала для шанувальників 42-річного солодкоголосого іспанського співака Енріке Іглесіаса та російської экс-тенісистки Анни Курнікової новина про те, що днями вони стали батьками, та ще й двійні. Річ у тім, що ніхто навіть не здогадувався про те, що пара чекає на поповнення — Анна останні півроку зникла з поля зору папараці, не з'являлася на публіці і не виставляла фото в Instagram. І за всі дев'ять місяців жоден із друзів Анни та Енріке не прохопився про це журналістам.

А ті вже й надію втратили на те, що колись можна буде розповісти про весілля чи дітей Анни та Енріке. За 15 років, відколи пара почала жити разом, було стільки чуток то про одне, то про друге, однак Анна незмінно все спростовувала і запевняла, що її все влаштовує. «Ми з Енріке виростили практично на очах одне в одного. Ми були дуже молоді, коли познайомилися. І, як бачите, досі щось тягне нас одне до одного», — запевняла вона. А на питання про дітей Курнікова казала, що все може бути... років через десять.

І тут — така новина! Як повідомив таблоїд TMZ, минулої суботи в Маямі на світ з'явилися хлопчик і дівчинка, яких щасливі батьки вирішили назвати Ніколас та Люсі. Спочатку шоковані папараці припустили навіть, що дітей виносила сурогатна мама,

однак і це виявилось лише чутками — Анна прекрасно з цим справилася сама.

Тепер усі чекають новини про майбутнє весілля Анни та Енріке. Причому, може бути, так само таємне. Від них тепер можна чекати чого завгодно. ■

Ната НЕТУДИХАТА

Краще пізно, ніж ніколи. Схоже, так вирішила італійська популістична партія M5S («П'ятизірковий рух»), яка запропонувала «відновити серйозну несправедливість» і реабілітувати знаменитого давньоримського поета Публія Овідія Назона. Як відомо, у 8 році римський імператор Октавіан Август відправив Овідія на довічне заслання в грецькому поселенні Томіс на березі Чорного моря (нині це місто Констанца в Румунії). Причини заслання поета достеменно не з'ясовані, хоча є припущення, що імператор образився на поему Овідія «Мистецтво кохання», в якій можливо-власне уявлення відображення скандалу навколо подружніх зрад його доньки.

ОТАКОІ!

Реабілітація Овідія

В Італії через 2 000 років зі знаменитого поета зняли обвинувачення

Сучасні ж політики вирішили реабілітувати опального поета. Відповідну резолюцію ухвалила міська рада Риму. «Ідеться про фундаментальне право митців на вільне самовираження в суспільствах по всьому світі, в яких свободу мистецького самовираження

вже частіше обмежують», — сказав у зв'язку з цим заступник мера Риму Лука Бергамо.

Тепер можна очікувати реабілітації Ісуса Христа та засудження дії Понтія Пілата. Посуті, він теж дві тисячі років тому припустився помилки. ■

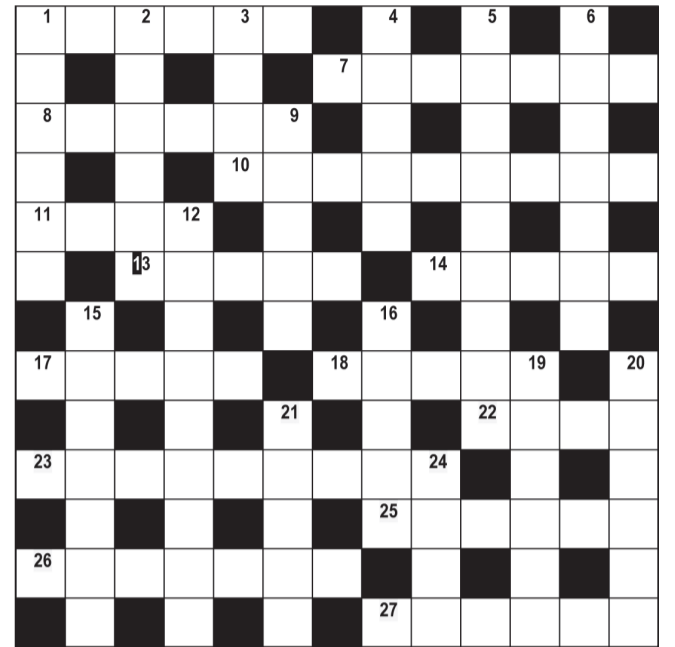
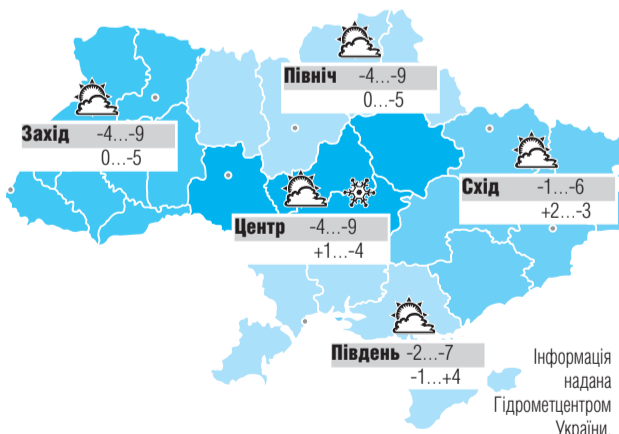
ПОГОДА

21 грудня за прогнозами синоптиків

Київ: хмарно з проясненнями, без істотних опадів. На дорогах ожеледиця. Вітер південно-західний, 3-8 м/с. Температура вночі -5...-7, удень -2...-4.

Курорти Карпат: хмарно з проясненнями, без істотних опадів. **Славське:** вночі -6...-8, удень 0...-2. **Яремче:** вночі -4...-6, удень -1...-3. **Міжгір'я:** вночі -5...-7, удень -2...-4. **Рахів:** вночі -5...-7, удень 0...-2.

19 грудня висота снігового покриву становила: **Дрогобич** — 8 см, **Стрий** — 11 см, **Славське** — 16 см, **Плай** — 49 см, **Міжгір'я** — 10 см, **Рахів** — немає, **Долина** — 14 см, **Івано-Франківськ** — немає, **Яремче** — 3 см, **Коломия** — немає, **Пожежевська** — 63 см.

КРОСВОРД ВІД МАЛАНКИ №152

По горизонталі:

1. Американське місто, гангстерська і джазова столиця. 7. Фільм Ахтема Сейтблаєва про захисників Донецького аеропорту. 8. Тимчасово окупований регіон України. 10. Релігійна приналежність Тома Круза та Джона Траволти. 11. Об'єднання, спілка, товариство. 13. «Неправомірна вигода», без якої не уявляють свого життя корупціонери. 14. Перший тропар кожної пісні православного канону. 17. Популярний американський револьвер. 18. Новий роман Василя Шкляра про УПА. 22. Літературний чи журналістський нарис на вільну тему. 23. Референдум, опитування громадської думки. 25. Східне бойове мистецтво. 26. Місце після пожежі. 27. Легендарна чаша, з якої Ісус Христос причащався на Таємній вечері.

По вертикалі:

1. «Вітерець нічний зітхає, зорі вкрили небеса. Завтра день новий засяє, всі здійсняться...» (коліскова). 2. Перший відділ шлунка жуйних тварин, у якому попередньо перетравлюється їжа; рубець. 3. «Не лякайся ти, Маріє, то ангельський... Тримай дитя народжене на руках від нас» (колядка). 4. Події на сході України, які досі називаються АТО.

Кросворд №151 від 19 грудня

ПРИКОЛИ

На стадіоні під час футбольного матчу дружина запитує чоловіка:
— За що цього глядача так ляють сусіди?
— Він кинув пляшку в суддю.
— Але ж не влучив.
— За те й ляють.

Ролеві ігри закінчилися сваркою, навіть не почавшись. Хлопець передодягнувся в лікаря і запитав:
— Дієтолога викликали?

— Тату, а що таке невдалий жарт?
— Це коли мама каже, що приймає протизапальні таблетки, а потім з'являєшся ти.

Чоловік раніше прийшов із ро-

боти, заходить у спальню, а там дружина лежить у ліжку.
— Ти чого розляглася?
— Щось із серцем, піди в аптеку по ліки.
Збирається, а син каже:
— Дядько Борис у шафі ховається.
Чоловік відчиняє шафу, а там сусід.
— У мене дружина помирає, а ти з сином у хованки граєшся?

Прибігає хлопчик додому і кричить:
— Мамо, в нас у сараї оголені люди бігають!
— То, мабуть, дикі люди.
— Еге ж, тітка, може, й дика, а татко — наш, домашній.

Передплатні індекси: 60970, 1555
Наша адреса: 03047, Київ, пр. Перемоги, 50
Телефон для довідок: т./ф.: (044) 454-84-92
Рекламне бюро: т./ф.: (044) 454-88-86, reklama@umoloda.kiev.ua
Відділ реалізації: т./ф.: (044) 454-84-41, sale@umoloda.kiev.ua
«УМ» в інтернеті: http://www.umoloda.kiev.ua

Відділи:
новин — 454-85-76, novyny@umoloda.kiev.ua;
права — leonov@umoloda.kiev.ua, 454-88-36;
міжнародної політики — svit@umoloda.kiev.ua, 454-88-25;
економіки — eko1@umoloda.kiev.ua, 454-86-39;
медицини — novynu4@umoloda.kiev.ua, 454-85-99;
культури — culture@umoloda.kiev.ua, 454-87-96;
соціальних проблем — socium@umoloda.kiev.ua, 454-85-99;
спорту — sport@umoloda.kiev.ua, 454-87-93

Україна молода

Редактор Михайло Дорошенко
Засновник і видавець — ПП «Україна молода»
Свідоцтво про реєстрацію: КВ №3386 від 29.08.98
© Дорошенко М.І., 2013

При використанні наших публікацій посилання на «УМ» обов'язкове.
Рукописи не рецензуються і не повертаються.
Відповідальність за зміст реклами несе рекламодавець.
Комерційні публікації виходять під рубриками:
«Український виробник», «Позиція», «Банківська справа», «Фінансова експертиза», «Здоровенькі були», «Це — працює!», «Знайомтеся — новинка», «Партнерство», «Програми», «Проекти», «Альма-матер», «Продукт», «Протистояння», «Вітаємо», «Любов і шана».
Матеріали із позначкою © друкуються на правах реклами

Газета друкується у видавництвах: «Преса України» — у Києві Зам. 3009152 «Видавничий дім «Високий Замок» — у Львові Зам. блок № 919
Верстка та виготовлення фотоформ — комп'ютерний центр редакції «УМ», тел.: 454-87-71
Газета виходить у вівторок, середу, п'ятницю — суботу (спільний номер)
Тираж 86734